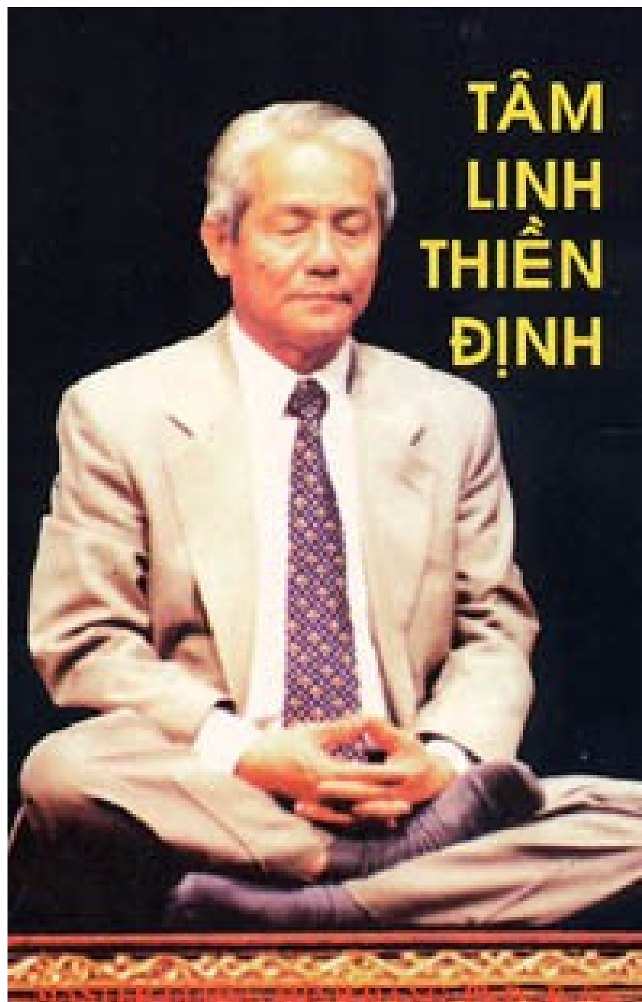
Carte publicată cu acordul Maestrului

Luong Minh Dang

Titlul original în limba vietnameză: “*Tam Linh Thien Dinh”*

Titlul versiunii franceze: *“Le Yoga Spirituel–Spiritual Human Yoga”*

Cuvântul traducătorilor

Fondator al Şcolii de Energie Universală (Yoga Spirituală şi Umană), ***Maestrul Luong Minh Dang*** *ne învaţă cum să redescoperim spiritualitatea, cum să promovăm această cunoaştere şi cum să ne ajutăm semenii, folosind nelimitata energie din Univers.*

Bazată pe IUBIRE, PACE şi ARMONIE, Yoga Spirituală şi Umană este un dar pe care Divinitatea L-a făcut oamenilor, pentru a evolua spiritual.

Mulţumim din suflet Maestrului Luong Minh Dang şi Celestelor Fiinţe de Lumină, care ne-au ajutat să vă oferim versiunea română a acestei cărţi, ce vă va ajuta, fără îndoială, să vă deschideţi poarta inimii către Cunoaştere, Adevăr şi Lumină.

Beatrice şi Antonin TUHARI

Bucureşti 25.12.2000

Nota traducătorilor de limbă franceză

Prezentată pentru prima dată în versiunea vietnameză de către Maestrul Luong Minh Dang, la West Palm Beach în Statele Unite ale Americii, în noiembrie 1999, această carte (numele său original în vietnameză fiind ***Tam Linh Thien Dinh****) este o sinteză a învăţământului Şcolii de Energie Universală şi a corelaţiilor sale cu învăţăturile tradiţionale (creştinism, daoism, Yi king, zen şi budism).*

Ca şi în prelegerile sale, Maestrul nu dă aproape niciodată referinţe despre citatele sau povestirile sale. Pentru a ajuta cititorii să le găsească rădăcinile, grupul de traducători de limbă franceză, Minh Hięp, Sylviane Dubos, Marguerite, Dominique şi Hung Nguyen au adăugat notele explicative şi bibliografice, asumându-şi responsabilitatea pentru eventualele erori referitoare la acestea.

Întrucât în text apar cuvinte de provenienţă diversă, se impun următoarele precizări:

- • *Cuvintele din sanscrită şi pâli sunt scrise fără semne diacritice, fiind redate numai accentele circumflexe „â, ę, î, ô, ű” care marchează o pronunţie prelungită a silabelor respective. Cuvintele pâli aparţin budismului din sud, în timp ce cuvintele sanscrite aparţin budismului din nord.*
- • *Sistemul de transcriere al cuvintelor chineze variază enorm în fiecare ţară. În China s-a instaurat un nou sistem numit « pinyin », care a devenit oficial, generalizându-se la nivel internaţional. Pentru acest motiv şi pentru că această versiune va fi baza pentru traducerea în alte limbi*

străine, traducătorii de limbă franceză au adoptat sistemul «pinyin».

b (pinyin)=p (EFEO)   EFEO=Şcoala Franceză pentru Extremul Orient

d = t;   ch=tch;   r=j;   z=ts;
g=k;   j=k sau ts;   zh=tch   sh=ch;

Pentru a fi uşurată recunoaşterea de către cititorii francofoni, a fost dată şi transcrierea în EFEO a primei apariţii a cuvântului chinez. De exemplu: Cartea Căii şi a Virtuţii (Dao De jing sau Taote king) de Lao Zi (sau Lao tseu)

Fie ca Pacea şi Lumina să fie cu voi.

Motto:

«Dacă dimineaţa am putut asculta

Principiul Spiritualităţii, seara, atunci

când murim, nu avem nimic de regretat.»

Confucius

Introducere

După primirea revelaţiei din Cerul Suprem, am început cu respect să studiez şi să înţeleg spiritualitatea, să o conştientizez, să-i descopăr principiile, să le pun în practică, să le predau şi să le promovez în jurul meu, pentru a-mi ajuta semenii prin intermediul Şcolii Yoga Longevităţii (sau Energia Universală).

Crearea şi practicarea acestui învăţământ al Energiei Universale a fost proba acceptării supunerii mele Virtuţii Celeste, precum şi a consimţământului meu de a desăvârşi misiunea ce mi-a fost încredinţată. În Virtutea Celestă se află Începutul, Liberul Arbitru, Utilitatea şi Dreptatea, toate lucrurile pe care le-a arătat Tuanci[1] în Hexagrama 1, Principiul Creator formând Cartea Schimbărilor (Yi jing sau Yi king).

Începutul şi Liberul Arbitru sunt originile tuturor fiinţelor create de Energia Universală. Utilitatea şi Dreptatea constituie rezultatul transformării puterii nelimitate a Energiei Universale în scopul armonizării energiei originare.

După mai mult de douăzeci şi şapte de ani de studii şi punere în practică şi zece ani de răspândire a învăţăturii, şi graţie protecţiei Celui de Sus, am călătorit în cele cinci continente pentru a preda şi pentru a aplica Energia Universală, utilizând această energie

nelimitată din Univers, ajutând astfel ansamblul fiinţelor vii (printre care fiinţa umană este elementul principal şi central) să fie în armonie.
Acesta este scopul pentru care am fost desemnat să fondez această Şcoală ce poartă numele de Şcoala de Energie Universală (Yoga Spirituală şi Umană sau SHY). Mă închin umil în faţa Ordinii Celeste, fiind perfect conştient de misiunea ce mi-a fost încredinţată.
Pentru acest motiv, în ultimii zece ani şi continuând în viitor, împreună cu practicanţii Şcolii de Energie Universală, mi-am dedicat şi îmi voi dedica tot timpul pentru a aduce alinare persoanelor bolnave şi pentru a le ajuta să-şi depăşească suferinţele cu curaj şi luciditate.
Bineînţeles, din momentul aplicării spiritualităţii, noi suntem desemnaţi să facem faţă unor încercări, dificultăţi şi pericole.
Acestea sunt toate problemele cu care s-a confruntat Moise de-a lungul traversării deşertului împreună cu cei din religia sa, evreii, atunci când s-au decis să părăsească Egiptul, pentru a găsi Pământul Promis pentru a-şi fonda naţiunea.
Acestea sunt aceleaşi dificultăţi şi încercări pe care Siddhârtha Gautama le-a avut de suportat în timpul celor şase ani de cercetare a Principiului şi pe care Bouddha Gautama le-a experimentat în timpul celor patruzeci de ani de predicare.
Sunt aceleaşi pericole pe care le-a suportat şi Socrate, filozoful grec condamnat la otrăvire cu cucută, din cauza înţelepciunii sale.
Sunt pericolele cu care s-a întâlnit Galileo Galilei, fizicianul şi astronomul italian, care a fost condamnat de către Inchiziţie în 1633 pentru că s-a raliat noului sistem astronomic, prezentat de Copernic, demonstrând că Pământul se învârte în jurul Soarelui–teorie contrară dogmei instituită de papalitate. În 1979, papa Jean Paul al II- lea a retras acuzaţia emisă cu mai bine de trei secole în urmă şi mai recent, în 1992, Biserica Catolică a recunoscut oficial greşeala sa.
Acestea sunt pericolele înfruntate de Ioana d'Arc, o mare eroină din istoria Franţei, care primise ordinul divin şi misiunea spirituală de a salva Franţa în timpul Războiului de 100 de ani. Un tribunal inchizitorial a condamnat-o pentru acte de vrăjitorie, la ardere pe rug, pe 30 mai 1431 în Vieux –Marché din Rouen, pentru că acceptase responsabilitatea primită direct de la Dumnezeu mai înainte decât cea primită de la Vatican. După douăzeci şi cinci de ani, tribunalul a recunoscut nevinovăţia sa. A fost canonizată de către papa Benedict al XV-lea în 1920.
Acestea sunt pericolele întâlnite de Confucius atunci când a fost încarcerat şi ţinut fără hrană în ţinutul Chen, sau când şi-a riscat viaţa prin venirea în ţinutul Kuang, dar care şi-a păstrat în ciuda tuturor calmul, spunând:
„Cerul nu a abandonat încă spiritualitatea, deci oamenii din ţinutul Kuang nu pot să-mi facă nici un rău[2].”

Acestea sunt nedreptăţile suferite de Zou Yuan, filozoful chinez condamnat şi închis pe nedrept, ce spunea în timpul celor şase luni cât a fost închis că:
„Nu a existat nici o ceaţă plutind în Cer”.
Practicanţii Şcolii de Energie Universală urmează principiul respectului vieţii, viaţă ce aparţine Cerului şi Pământului şi trebuie să dea ceea ce este mai bun din capacităţile lor, pentru a păstra această viaţă până la ultimul minut. Toţi practicanţii grupului Yoga Spirituală şi Umană luptă prin toate mijloacele împotriva a tot ce poate vătăma viaţa în general şi viaţa oamenilor, în particular.
Pe de altă parte, metoda de transfer de Energie Universală se armonizează şi nu se opune medicinei actuale, aici fiind cuprinse medicina convenţională, alternativă sau neconvenţională[3] şi pe care le respectă întotdeauna.
Într-o manieră generală, vă voi da o definiţie sumară pentru Yoga Spirituală, apoi voi studia relaţiile dintre corpuri, spirit şi chakre, spiritualitatea, Energia Universală şi Principiul, în cadrul misiunii ce mi-a fost încredinţată, pentru trecut, prezent precum şi pentru viitor, prin graţia şi voinţa Fiinţei Supreme.

Mijlocul toamnei Anului Pisicii 1999
Dr. Luong Minh Dang, Ph. D., D. Sc.

Capitolul 1
Yoga Spirituală

În Şcoala Yoga Longevităţii sau Energia Universală, se practică meditaţia. Practicantul acestei Şcoli are nevoie să facă meditaţie

zilnic, mai ales înaintea fiecărui transfer de energie pe care şi-l face pentru sine sau altcuiva. Din această cauză este necesar să descriu sumar originea, metoda şi practica meditaţiei în Şcoala de Energie Universală.
Voi explica pas cu pas etapele yoga spre dhyâna, de la dhyâna spre chan, de la chan spre zen. Pe de altă parte, Yoga Spirituală va fi descrisă plecând de la Vede, de la budism, de la filozofia lui Yi[4], de la gândirea lui Lao Zi (sau Lao tseu), de la Confucius, de la învăţătura lui Iisus şi de acolo, la transcendenţa către Yoga Spirituală din Şcoala Yoga Longevităţii sau Energia Universală.
Astfel, după Vede (ansamblu de texte religioase şi poetice scrise în sanscrita arhaică, compuse între secolele al XV-lea şi al V-lea î. H.), meditaţia (Yoga) este uniunea cu Dumnezeu, conştiinţa că toată viaţa este UNUL şi aceasta este direcţia spre TOT.
Meditaţia constituie unul dintre subiectele cele mai importante ale hinduismului şi este descrisă în Upanişade, texte ezoterice explicative, date de rişi în India, ce reiau diverse teme din Vede. Vedele sunt compuse din patru cărţi:

- • Rig Veda: cântece religioase
- • Sama Veda: melodii liturgice
- • Yajur Veda: formule sacre
- • Atharva Veda: formule magice

Rig Veda (cântece religioase) este textul vedic cel mai vechi.
Upanişadele sunt transcrierea explicaţiilor, întrebărilor şi răspunsurilor date de înţelepţii inspiraţi (rişi) discipolilor, în ashramul situat în munţi, în amonte de fluviul Gange. Uneori ele sunt foarte apropiate de filozofia conversaţională a lui Platon. Upanişadele nu constituie o filozofie în sine, dar răspunsul lor este conştiinţa, brahmavidyâ şi astfel practicantul caută să revină spre conştiinţa de sine, imanentă, prin meditaţie.
Bhagavad Gîtâ[5] relatează învăţăturile lui Sri Krishna, prin intermediul discipolului Arjuna şi defineşte de asemenea meditaţia ca fiind o stare de sublimare a conştiinţei interioare, unirea cu Universul şi cu toate fiinţele. Cuvântul yoga are ca rădăcină cuvântul sanscrit „yuj”, ce înseamnă „atelaj”, unirea spirituală cu Dumnezeu, samâdhi. Această stare se numeşte moksa sau nirvâna, stare ce transcende spaţiul şi timpul şi ea se situează la originea tuturor rezultatelor, fiind o stare spirituală foarte profundă.
Bhagavad Gîtâ prezintă patru forme de yoga, ce sunt cele patru căi principale ale hinduismului mistic:

1. 1. Jnâna Yoga este meditaţia gândului, în care practicantul foloseşte în principal cunoaşterea abstractă pentru a discerne el însuşi corpul, spiritul, senzaţiile, până

la conştientizarea de către el însuşi că nu este nimic altceva decât Sinele.

2. 2. Bhakti Yoga este meditaţia devoţională, a cărei scop este acelaşi ca al Jnâna Yoga şi este sublimarea totală a Sinelui în Dumnezeu, prin iubire.
3. 3. Karma Yoga este meditaţia sub acţiunea dezinteresată a conştiinţei de sine, pentru a permite spiritului şi corpului să fie în armonie cu totalitatea vieţii, uitându-te pe tine însuţi pentru alţii.
4. 4. Râja Yoga este meditaţia regală a concentrării spiritului şi a senzaţiilor, până la calmul cel mai profund, practicantul dezagregându-se în conştiinţa de sine.

Meditaţia este denumită „dhyâna” în budism. Dhyâna (un cuvânt sanscrit) este starea fără gânduri. În pâli, „dhyâna” devine „jhâna”, în chineză cuvântul devine „chan”, iar sosit în Japonia „chan” a devenit „zen”.
Pornind din secolul al II-lea î.H., meditaţia era comparată cu Râja Yoga, a cărei practică a fost predată de către Patańjali, autorul „Yoga Sűtra”, care a descris calea directă pentru a descoperi adevărata ta natură şi de a rămâne în propriul sine, prin meditaţie. Această metodă este denumită Râja Yoga.
Bodhidharma, al douăzeci şi optulea patriarh al şcolii de meditaţie indiană şi primul patriarh al şcolii de meditaţie chineză, avea aceeaşi părere. De la sosirea sa în China, el remarcase că oamenii ce urmau învăţăturile lui Buddha nu înţelegeau sutrele decât ca forme şi cuvinte, iar din această cauză ei ignorau sensul principiului, neînţelegând că compasiunea nu provine decât din inimă. Existau de asemenea persoane care luau textele de ceremonie şi rugăciunile ca pe un ghid, pentru practica lor spirituală. De aceea, el recomanda practicanţilor, prin fraza următoare, să nu se încreadă în întregime în cuvinte:
„Luna nu se găseşte în vârful degetului ce o arată.”
Degetul reprezintă Scrierile Sacre, iar luna semnifică spiritul. Pentru a atinge spiritul, practicantul se bazează pe Scrierile Sacre, ce-l ajută să atingă Iluminarea, sutrele nefiind însă spiritul. Astfel Buddha şi discipolii săi stăteau numai în meditaţie. De unde şi învăţăturile lui Boudhidharma:
„Transmisie în special în afara sutrelor,
Independentă de cuvinte şi de Scrierile Sacre,
Să mergi direct către inima omului,

Să vezi adevărata ta natură şi să atingi Iluminarea."
Aceasta înseamnă că nu trebuie să dăm prea mare importanţă cuvintelor, nici Scrierilor Sacre, dar să consacrăm tot efortul practicii, pentru a atinge Iluminarea.
Nâgârjuna a scris „Doctrina Căii de Mijloc" (mâdhyamaka-sâstra), care tratează despre cele opt negaţii (nici producere, nici anulare, nici nimicire, nici eternitate, nici uniformitate, nici diversitate, nici plecare, nici venire), permiţând întoarcerea la Realitatea Supremă, care este exemplu de multiplicitate. Absenţa multiplicităţii este nirvâna.
Lao Zi spunea:
„Aştepţi apogeul Vidului fixându-te ferm în linişte."
Sau:
„A te reîntoarce la sursă este a aştepta liniştea." (Cartea Căii şi a Virtuţii / Dao De jing sau Tao-te king, capitolul 16)
Un discipol îl întrebă într-o zi pe Buddha:
„–Venerabile Maestre, ce aţi obţinut prin meditaţie?"
Buddha răspunse:
„–Chiar nimic."
Uimit, discipolul adăugă:
„–Venerabile Maestre, totuşi ce este atât de bine în meditaţie?"
La care Buddha îi răspunse:
„–Prin meditaţie noi nu mai avem nici un fel de boală, de mânie, de necaz, de frică, de povară a bătrâneţii, de teamă de moarte. Numai în acest mod meditaţia ne conduce către nirvâna."
În budismul Theravâda (budismul din sud), meditaţia se bazează pe conştiinţa interioară, mediul şi facultăţile psihice şi mentale ale practicantului. Metoda de meditaţie cea mai des folosită este meditaţia de observare (meditaţia Vipassanâ, meditaţia interioară profundă, cu viziunea analitică a naturii lucrurilor), altfel spus, meditaţia asupra bunătăţii sau a iubirii universale, meditaţia asupra principiului cauzalităţii, asupra impurităţii, meditaţia asupra realităţii, oricare ar fi ea.
În budismul Mahâyâna (budismul din nord), meditaţia se bazează adesea pe doctrina principală dată prin acele sutre foarte răspândite, populare şi cunoscute sub numele Lankâvatâra Sũtra, Sutra Diamantului, Sutra Eroică, Sutra Lotusului, Sutra Trecerii în Nirvâna şi Sutra Inimii.
Sutra Coborârii la Ceylan (Lankâvatâra sũtra) constituie referinţa centrală a şcolii de meditaţie chineze, pe care a transmis-o primul patriarh budist Bodhidharma, celui de al doilea patriarh Huike. În ansamblu acestei sutre, Buddha a dat explicaţii asupra noţiunii de conştiinţă, de Dharma, de natură profund originară.
Meditând depăşim dualitatea[6] şi atingem aşadar pacea conştiinţei, prin non-ataşarea de dharma, non-ataşarea de natura noastră

adevărată şi prin non-sinele, pentru a găsi starea de calm, adevărata natură a spiritului nostru.
Atunci când vorbim despre Sutra Diamantului (Vajrachchedikâ-prâjnâ pâramitâ sűtra), ne gândim adesea la Huineng, al şaselea patriarh al şcolii de meditaţie chineze, ce a avut revelaţia graţie acestei minunate sutre: *„A medita este pentru a găsi pacea în inimă."*
Inima[7] aici este inima lui Buddha. Pentru a găsi pacea în inimă, practicantul nu trebuie să se raporteze la ataşare şi cu atât mai mult la non-ataşare.
Învăţământul referitor la meditaţia lui Huineng este strâns în Sutra Estradei despre Comoara Dharma (Fabaotanjing), a cărei bază se găseşte în non-gândurile schimbătoare, în non-formă, în non-ataşare.
Această sutră precizează că meditaţia este mijlocul principal ce permite ajungerea la cei trei „nu", la pacea din inimă şi la descoperirea naturii adevărate, pentru a atinge Iluminarea.
De aceaşi părere este Wang Yangming (1472-1529), un gânditor al şcolii confuciene din timpul dinastiei Ming, care a răspuns celor doi discipoli Qian Sishan şi Wang Longxi: *„Natura cerului nu este nici bună, nici rea."*

După Sutra Eroică (Shűrangama sűtra), meditaţia permite să vedem cu exactitate adevărata natură a tuturor lucrurilor şi să progresăm treptat în spiritualitate, pornind de la această viziune. Deci practicantul progresează, menţinându-şi spiritul în natura esenţială a fenomenelor.

Această metodă permite reîntoacerea la sursa unică de unde ţâşnesc toate fenomenele. Progresând treptat în spiritualitate înseamnă să vezi adevărata ta natură, iar vederea adevăratei tale naturi vine tocmai din progresul treptat făcut în spiritualitate. Ghid trebuie să luăm inima, nu metoda.
Colecţia Sutrei Lotusului (Saddharmpundarîka sűtra) se compune din douăzeci şi opt de capitole în şapte cărţi. Buddha a predat mult asupra naturii iluminante ce există dintotdeauna în corpul trecător al fiinţei umane, în scopul de a trezi toate fiinţele la propria lor natură de Buddha şi de a le permite să progreseze până la atingerea Iluminării perfecte. Astfel, cele şapte cărţi şi douăzeci şi opt de capitole ale Sutrei Lotusului urmăresc să permită din punct de vedere al practicantului meditaţiei, să atingă direct starea de Iluminare .
Fiind de aceeaşi părere, în China, Lao Zi spunea:
„Discerneţi ce este simplu şi strângeţi puternic ce este natural."(Dao De jing, capitolul 19) Ceea ce înseamnă:
„Priviţi direct starea primordială pentru a păstra adevărat sa natură."
Sau:
„Extinderea implică îndepărtarea
Îndepărtarea cere reîntoarcere."(Dao De jing, capitolul 25)
În limbajul budic, aceasta înseamnă conştiinţă (în sanscrită: vijnâna), adevărul absolut (dharma), natura esenţială a fiinţei umane (svabhâta) şi non-sinele (anâtman).

A te lăsa fascinat de factori externi perturbatori şi de aparenţele exterioare înseamnă a merge spre rătăcire, în ciclul permanent al naşterii şi al morţii, în ciclul cauzelor şi al efectelor. Un astfel de

spirit poate cu greu să găsească pacea interioară, trebuie deci să se întoarcă spre reala sa Iluminare, înţelepciunea spiritului.

Lao Zi spunea:
„Cunoaşte lumea fără să ieşi din sine,
Cunoaşte Principiul Celest fără să priveşti pe fereastră."(Dao De jing, capitolul 47)
Aşadar, după Lao Zi:
„Principiul Celest se găseşte în inimă."
Trebuie să priveşti direct în inimă pentru a găsi Principiul Celest. Meditaţia este deci metoda pentru a descoperi adevărata ta natură, a atinge complet Iluminarea.
Lao Zi mai spunea:
„Practicaţi tăcerea ca pe o metodă de învăţământ (învăţământ fără cuvinte)." (Dao De jing, capitolul 2)
În aceeaşi ordine de idei, Confucius adăuga:
„Eu aş dori să nu vorbesc."
Zi Cong, unul din disciplii săi, întrebă:
„–Maestre, dacă nu vorbiţi, atunci ce fel de învăţătură vom transmite generaţiilor viitoare?"
Şi maestrul îi răspunse:
„–Cerul vorbeşte? Şi totuşi anotimpurile îşi urmează cursul şi fiinţele se nasc şi se dezvoltă. De ce atunci Cerul nu vorbeşte?"
Aşadar, învăţământul fără cuvinte înseamnă transmisia prin inimă. Transmisia prin inimă transcende spaţiul şi timpul şi numai prin meditaţie ajungem la esenţialul transmisiei prin inimă .
De aceea, în sesiunile de curs sau seminar din cadrul Şcolii de Energie Universală, sunt câteva minute când mă aşez şi păstrez tăcerea, pentru transmisia prin inimă şi transferul de energie. În acel timp, toţi participanţii, aşezaţi în faţa mea, se concentrează, păstrează tăcerea şi îşi dirijează privirea spre direcţia mea, primind direct energia şi învăţătura, prin inimă.
Aş dori aici să amintesc de Reuniunea din Vârful Vautour, mai precis Predica Florilor, reuniunea cea mai importantă şi cunoscută în care Buddha preda învăţătura sa. Aceasta este o întâlnire de învăţământ, al cărei punct esenţial este transmisia prin inimă.
„Într-o zi, Buddha a apărut în faţa miilor de discipoli nerăbdători să primească învăţăturile sale, cu o floare de lotus în mână. S-a aşezat liniştit şi răsucea floarea de lotus între degetele mâinii sale ridicate. Era o linişte absolută, totală. Auditoriul, uluit, se întreba atunci ce se va întâmpla. Un singur discipol, Mahâkâshyapa, începuse să zâmbească. Buddha îi ceru să se apropie, îi înmână floarea de lotus şi spuse adunării:
–Tathâgata[8] *are comoara Adevăratei Dharma, minunata conştiinţă a nirvânei, Adevărata Formă a Non-Formei, Poarta misterioasă a Dharmei. Dharma nu poate să se exprime prin cuvinte şi prin litere;*

este vorba de o transmitere specială, dincolo de toată doctrina. Tathâgata s-a încredinţat lui Mahâkâshyapa[9] ”

Aceasta este originea pentru Yoga Spirituală, pentru dhyâna, chan şi zen. Buddha păstrează tăcerea şi Mahâkâshyapa face acelaşi lucru. Cele două tăceri se bazează una pe alta şi se armonizează. Buddha şi Mahâkâshyapa au devenit UNUL.

După părerea mea, factorul principal al meditaţiei (dhyâna) budiste vine de asemenea din principiul esenţial al Sutrei Inimii. După vechile sutre budice, corpul şi spiritul omului este comparabil cu un templu cu şapte etaje vii:

- • primul etaj este corpul fizic,
- • al doilea etaj este psihofiziologia,
- • al treilea etaj este psihologia,
- • al patrulea etej este psihologia sprituală,
- • al cincilea etaj este spiritualitatea,
- • al şaselea etaj este spiritualitatea transcedentală,
- • al şaptelea etaj, ultimul, este templul tuturor templelor, transcendenţa absolută.

Sutra Inimii aparţine şi este ecoul ce rezonează cu cel de al şaptelea etaj al templului. Practicantul ce ajunge la cel de al şaptelea etaj al templului va transcende Absolutul. Acesta este sensul literar al cuvântului „prajnâ-pâramitâ” în sanscrită. Pentru acest motiv această sutră se numeşte Sutra Inimii şi constituie piatra unghiulară a învăţământului lui Buddha.

- • Primul etaj al templului, corpul fizic, corespunde chakrei Műlâdhâra (sau chakra 1), în schema ilustrată în Vede.
- • Al doilea etaj al templului, psihofiziologia, corespunde chakrei Svâdhishthâna (sau chakra 2).
- • Al treilea etaj al templului, psihologia, corespunde chakrei Manipűra (sau chakra 3).
- • Al patrulea etaj al templului, psihologia spirituală, corespunde chakrei Anâhata (sau chakra 4).
- • Al cincilea etaj al templului, spiritualitatea, corespunde chakrei Vishuddha (sau chakra 5).
- • Al şaselea etaj al templului, spiritualitatea transcendentală, corespunde chakrei Âjnâ (chakra 6).
- • Al şaptelea etaj al templului, transcendenţa absolută, corespunde chakrei Sahasrâra (sau chakra 7).

Sahasrâra înseamnă „lotusul cu o mie de petale”. Când mia de petale a lotusului înfloreşte, cerul se umple de acest parfum îmbătător. Frumuseţea se răspândeşte şi graţia înconjoară totul.

Punctul important din Sutra Inimii este explicaţia dată de Buddha lui Sâriputra, unul dintre cei mai mari discipoli ai săi, despre Starea de Vid. Starea de Vid este non-corpul, non-emoţia, non-conştiinţa, non-distincţia, non-dorinţa, non-subiectul, non-obiectul, non-începutul, non-sfârşitul, non-sinele etc.

Aşadar, în momentul meditaţiei sublime, practicantul se găseşte în nirvâna, care este Vidul (Sűnyatâ). Vidul absolut transcende toate aspectele dualităţii. Inima nu păstrează conţinutul său propriu.

Acelaşi concept îl putem citi în Conversaţiile lui Lung Yü, unul dintre cei Patru Clasici ai confucianismului, şi anume că trebuie să aplicăm total cele patru atitudini: *„non-opinia personală, non-siguranţa, non-intransigenţa, non-sinele”.* (Conversaţii/Lun Yü, volumul al V-lea, capitolul 4).

Non-opinia personală, non-siguranţa, non-intransigenţa înseamnă a nu prognostica, a nu avea idei preconcepute, a nu avea un caracter intransigent, a nu fi interesat de glorie, a nu judeca prin formă sau prin aparenţă, a nu te ataşa de gânduri cu non-sinele pentru a atinge înţelepciunea spiritului.

Natural, meditaţia trebuie să fie direcţia căii, permiţând atingerea acestor patru „nu”. Ea trebuie să fie cale şi nu scopul. Scopul este faţa autentică, realitatea absolută[10] a existenţei, Starea de Vid.

Atunci când Pontus Pilat l-a întrebat pe Iisus:

„–Care este adevărul despre dovezile şi mărturiile aduse împotriva ta?”

Iisus a păstrat tăcerea. O tăcere profundă în locul unui răspuns. Când a fost inculpat oficial de către preoţii evrei şi de către bătrâni, Iisus a continuat să păstreze tăcerea, nu a răspuns nici acuzatorilor săi, nici lui Ponţiu Pilat, căci cu ochii săi nu a văzut la ei nici un pic de adevăr. Adevărul este vast şi profund, nu se defineşte prin cuvinte. Iisus păstra tăcerea, căci el vedea clar şi perfect adevărul, dar nu putea să vorbească despre el. Cu alte cuvinte, pentru a cunoaşte adevărul, trebuie să mergi de-a dreptul către inima omului. El dorea ca Ponţiu Pilat, marii preoţi evrei şi bătrânii, să meargă drept în inimă, pentru a-şi vedea adevărata lor natură şi a găsi adevărul.

Un teolog german, Johannes Eckhart (1260-1328) spune:

„Fericiţi sunt cei care au pacea în inima lor, lăsând acum totul în seama lui Hristos, aşa cum bine văzuseră chiar înainte ca ei să existe.”

Aceasta este sursa divină a tăcerii pure, calmul spiritului omului înaintea existenţei sale.

Sfântul Augustin spunea:

„Există o poartă celestă pentru sufletul care intră în sfinţenie; acolo, lucrurile dispar pentru a deveni Neant.”

Acest Neant este Starea de Vid (Sűnyatâ), Adevărul Imuabil (bhűtattathatâ–Realitatea absolută a naturii lucrurilor) al budismului şi numai prin meditaţia spirituală putem să atingem spiritul autentic, conştiinţa trezirii.
Pe de altă parte, putem citi fraza următoare din Noul Testament:
„Nimeni nu s-a suit la Cer, decât Cel ce s-a coborât din Cer, Fiul Omului, Care este în Cer." (Ioan 3:13)

Aceasta înseamnă că noi putem să ne reîntoarcem la Cer, dacă noi venim din Cer. Şi Cerul nu este un loc fizic, este o stare de înţelegere a înţelepciunii. Reîntoarcerea în Cer trebuie să fie înţeleasă ca fiind în Cerul sinelui interior.

În Yoga Spirituală, practicantul se află în propria sa existenţă, în liniştea conştiinţei. El nu face nimic, nu este vorba nici despre gând, nici despre emoţie. El există. Aceasta este ce Lao Zi spune prin:
„Acţionaţi prin non-acţiune."
Este acelaşi lucru cu ceea ce precizează un maestru zen în alţi termeni:
„Staţi liniştiţi, nu faceţi nimic şi primăvara soseşte, iar iarba înverzeşte ea însăşi."
A medita este a fi în momentul prezent, a nu te afla în trecut sau în viitor, este transcendenţa timpului, cu dispoziţia sa proprie, naturală, fără gânduri, fără direcţie.

Meditaţia este dorinţa de a sublima iubirea şi compasiunea, inima înflorind şi umplându-se de existenţă. Cel ce meditează este o persoană care are o iubire şi o bucurie profundă, gata să primească şi aşteptând să împartă.

Indiferenţa în faţa tuturor persoanelor şi a tuturor situaţiilor nu este starea de a fi a unui practicant al meditaţiei. Meditaţia nu este nici o stare de control, nici o stare de oprimare, căci acestea din urmă îl fac pe practicant indiferent, îl izolează de anturajul său şi mai ales îl fac să fie fără iubire şi compasiune. Cel ce meditează nu are nevoie să caute bunăstarea, dar el trăieşte întotdeauna în bucurie şi bunăstare, dovedind mulţumire, satisfacţie şi indulgenţă cu toată lumea şi peste tot. Această stare se reflectă în proverbul latin:
„Agere sequitur esse."
adică:
„Acţionează după adevărata natură, urmează adevărata natură".
Mencius spunea:
„Natura originară a omului este bunătatea."
Adevărata natură este ceea ce noi suntem. Să fim atenţi, căci meditaţia nu ne lasă să rămânem indiferenţi. Dacă este pe calea cea bună, cel ce meditează este o persoană agreabilă, plină de căldură, iubitoare faţă de toată lumea, nu are conflicte, mânie, ranchiună, ură, judecată. Pe scurt, cel ce meditează ştie că este pe cale de acţiona. Când el mănâncă, el ştie că este pe cale de a mânca, când citeşte, el ştie că este pe cale de a citi...
Pentru acest motiv, în momentul unui transfer de energie, inima practicantului de Energie Universală nu părăseşte mâna sa pusă pe chakra persoanei bolnave, sau se concentrează pe chakra 6 a sa

pentru a trimite energie din Univers. Mai ales în momentul unui transfer la distanţă, care poate fi individual sau colectiv, prin intermediul unei liste de nume sau a unei serii de fotografii ale persoanelor bolnave, practicantul Energiei Universale trebuie să aibă spiritul concentrat. Dacă pentru foarte puţin timp practicantul este distras de gânduri şi de emoţii, în acel moment energia din Univers se opreşte din curgere şi transmisia nu poate fi eficace.
De asemenea, practicantul, în starea de meditaţie, trebuie să accepte existenţa aşa cum este ea, fără idei preconcepute, fără idei fixe, fără prejudecată, fără orientare, privind la lucruri comune ca şi când nu le-a cunoscut niciodată, nu le-ar fi văzut niciodată, întâlnind pe cineva ca şi cum niciodată nu l-ar fi mai întâlnit înainte, chiar dacă este a n-a oară, mai ales fără să reflecteze la starea relaţiilor dintre el însuşi şi persoana întâlnită.
Acestea sunt calităţile esenţiale ale meditaţiei pentru un practicant al Energiei Universale, în cadrul transferelor de energie efectuate pentru toţi cei care solicită să fie ajutaţi, chiar şi dacă acea persoană bolnavă ar fi putut fi mai ales *„duşmanul care nu poartă acelaşi cer ca tine”*[11]
Binefăcătorii, apropiaţii, necunoscuţii, vecinii, prietenii sunt toţi trataţi în mod egal, cu iubire şi compasiune, mai ales în cazul transferului de energie pentru boală.
În rezumat, Yoga Spirituală predată în interiorul Şcolii de Energie Universală sau Yoga Longevităţii, este ecumenică şi transcende toate formele de meditaţie din toate sursele de origine, care provin din textele Vedelor, Bhagavad Gîta, Sűtra Yoga a lui Patańjali, din budism sau din cugetările lui Lao Zi, ale lui Confucius şi din creştinism.
În Învăţământul Energiei Universale, meditaţia spirituală este un mod direct de a realiza unitatea cu Supremul. Acest mod este mult mai profund decât non-sinele pentru a atinge vârful conştiinţei non-sinelui, starea de samâdhi.
„Samâdhi” este un cuvânt folosit de Patańjali, în Sűtra Yoga menţionată anterior, pentru a descrie cea mai adâncă stare de meditaţie, în care spiritul şi inima se unifică total şi unde începe meta-conştiinţa. Cele două samâdhi sunt: shavikalpa samâdhi, starea în care practicantul îl vede pe Dumnezeu în el şi de acolo el întră în starea de nirvikalpa samâdhi, în care toată forma se evaporă în Dumnezeu, se unifică cu Dumnezeu.
Sfânta Tereza preciza:
„Când sufletul priveşte spre Suprem, lumina orbeşte…nu rămâne decât o nebuloasă totală, evanenscentă…este deci surprins şi orbit de toate întâlnirile minunate.”
În general, persoanele îşi petrec zeci de ani în practica meditaţiei, cu speranţa deschiderii chakrelor. În cele mai multe cazuri, în ciuda tuturor acestor ani de meditaţie, chakrele nu sunt deschise. Din contră, persoanele reunite de Şcoala de Energie Universală pot primi

la sfârşitul cursului de nivel 3, deschiderea totală a chakrelor, cu excepţia chakrei Műlâdhâra (chakra 1).
Într-un stadiu ridicat al meditaţiei spirituale, energia dinamică se deplasează liber. Ea se numeşte kundalinî (şarpele de foc), cum se spune în spiritualitate sau transformarea energiei. Kundalinî este descrisă ca fiind o energie puternică ce urcă în spirală de la chakra cea mai de jos a corpului (chakra Műlâdhâra sau chakra 1)–ca o energie ce se trezeşte–până spre Sahasrâra (chakra 7), ultima chakră localizată în creştetul capului. Kundalinî trezită, trezeşte centrele elevate ale conştiinţei. Kundalinî este mai profundă ca moartea, naşterea sau sângele în vene, căci kundalinî circulă în corpul eteric. Când energia vitală trece prin kundalinî, toate chakrele se rotesc şi înfloresc. Atunci, datorită circulaţiei acestei puternice energii, chakrele sunt activate ca un sistem hidroelectric, al cărui forţă şi presiune dată de apă menţine în funcţiune, constant, maşina hidraulică.
Pentru acest motiv kundalinî este denumită şarpele de foc. Atunci când chakra 1 este deschisă, forţa căldurii inimii Universului se înfăşoară şi se ridică de la chakra 1 la chakra 7. Persoana căreia i se trezeşte şarpele de foc, va obţine cunoaşterea Universului, înţelegerea oamenilor şi clarviziunea ce depăşeşte spaţiul şi timpul.
Pentru a ilustra aceasta, să cităm exemplul lui Trang Trinh Nguyęn Binh Khięm, când el transmite recomandarea sa în opt cuvinte[12], viceregelui Nguyęn Hońg, cu semnificaţia:
„Lanţul munţilor Hońh Sňn pot constitui un adăpost pentru zeci de mii de generaţii.”
Această recomandare a fost dată viceregelui pentru a-l proteja, pentru a-i permite să construiască moştenirea ţării şi de a întinde frontierele Vietnamului către sud. Mulţumită lui, fiecare vietnamez este pe veci recunoscător din toată forţa şi puterea sa, pornind din sudul lanţului de munţi Hońh Sňn şi mai ales de abundenţa câmpurilor de orez din sudul ţării. Din aceeaşi cauză, înţeleptul La Sňn şi-a arătat punctul său de vedere lui Quang Trung Nguyęn Huę, chiar înainte de a-şi lansa armata pentru un contraatac împotriva trupelor lui Quing:
„Regele scoate armele sale, de această dată, reuşita este sigură”.
Într-adevăr, reuşita era sigură căci între mâinile eroului Tây Son, Cerul, Pământul şi Omul nu făceau decât Unul. Pe de altă parte, ordinul de atac fu dat armatei în munţii Tam Dięp, pe 20 decembrie al anului Maimuţei (Mâu tân-1788 d.H.), iar armata, ca şi o furtună, avansă către fortul (cetatea) lui Thang Long, cu o viteză extraordinară.
Exact cum înţeleptul La Sňn prevăzuse, precum şi Quang Trung promisese, în a cincea zi a noului an al Cocoşului (Tęt KY Dâu-1789 d.H.), marea noastră armată invadă fortul lui Trang Long. Din douăzeci de mii de soldaţi ai lui Qing n-a mai rămas nici măcar o bucată de armură. Cadavrele pluteau cu miile pe fluviul Nhi Ha.

Pentru a concluziona asupra Yoga Spirituală să ne amintim tabloul „Văcarul şi Bivolul” care ilustrează o metodă de meditaţie de origine chinezească şi de aici să explicăm meditaţia spirituală a Şcolii de Energie Universală. Tabloul „Văcarul şi Bivolul”[13] reprezintă procesul meditaţiei, comparând spiritul nostru (inima) cu un bivol şi cel ce meditează cu văcarul:

1. 1. ***„Indisciplina”***: intenţia practicantului meditaţiei este încă îndepărtată. Bivolul sălbatic aleargă încă liber.
2. 2. ***„Începutul disciplinei”***: etapa în care văcarul a putut captura bivolul, îi pune funia cu belciugul în nas şi bivolul rezistă încă şi nu vrea să-l urmeze în ciuda faptului că este sub control.
3. 3. ***„Acceptarea regulii”***: etapa în care bivolul urmează văcarul, dar acesta încă trebuie să-l supravegheze pentru a nu evada.
4. 4. ***„Faţă-n-faţă”***: etapa în care bivolul este docil, dar văcarul trebuie încă să-l supravegheze.
5. 5. **„Supunerea”**: etapa în care bivolul devine docil şi îl urmează pe văcar. Funia poate să-i fie îndepărtată din belciugul prins de nas.
6. 6. ***„Fără teamă”***: bivolul şi văcarul au încredere unul în altul. Văcarul îl lasă să hoinărească, totuşi el nu-l părăseşte.
7. 7. ***„Acceptarea destinului”***: văcarul şi bivolul sunt ca şi imaginea şi umbra.
8. 8. ***„Uitarea reciprocă”***: văcarul şi bivolul sunt Unul.
9. 9. ***„O singură lumină”***: nu mai rămâne decât o singură inimă care străluceşte.
10. 10. ***„Dispariţia celor doi”***: sentimentele individuale dispar, nu rămâne decât Absolutul.

Cu Yoga Spirtuală a Şcolii de Energie Universală, când practicantul utilizează piramida pentru meditaţie, el reuşeşte în numai 30 de secunde să traverseze de la etapa 1 la etapa 10 din procesul descris în tabloul „Văcarul şi Bivolul” al chinezului ce meditează.

Pe de altă parte, Yoga Meditaţiei Spirituale a practicantului Energiei Universale, conform limbajului meditaţiei chinezeşti, este tabloul transcendental al văcarului şi bivolului sau mai precis tabloul spiritual al piramidei.

Capitolul 2
Relaţiile dintre corpuri, spirit şi chakre

Aşa cum toţi practicanţii Şcolii de Energie Universală ştiu, omul are şapte chakre sau centri energetici:

- • Chakra 1: Műlâdharâ

- • Chakra 2: Svâdhishthâna
- • Chakra 3: Manipűra
- • Chakra 4: Anâhata
- • Chakra 5: Vishuddha
- • Chakra 6: Ajnâ
- • Chakra 7: Sahasrâra

Constituţia corpului este complexă şi este alcătuită din şapte corpuri:

1. 1. Corpul fizic
2. 2. Corpul eteric
3. 3. Corpul astral
4. 4. Corpul mental şi psihic
5. 5. Corpul spiritual
6. 6. Corpul cosmic
7. 7. Corpul nirvanic sau non-corpul

În primii ani de viaţă ai omului, **primul corp**, adică corpul **fizic,** se dezvoltă; celelalte şase sunt încă bine disimulate, apărând şi dispărând în diverse momente. Primii ani sau anii ce urmează dezvoltării fiecărei etape, sunt mai mult sau mai puţin lungi, de la individ la individ, ca urmare a factorilor primiţi la naştere, în funcţie de mediul în care a crescut, conform vieţilor sale anterioare...
Ca urmare, se dezvoltă **al doilea corp**, zis **eteric**. În acest timp, dorinţele sexuale, emoţiile, încep să acţioneze. La sfârşitul acestei etape omul ajunge la vârsta adultă. El devine responsabil de toate acţiunile sale.
În anii care urmează, se dezvoltă **al treilea corp**, corpul **astral**, apar meditaţia, discuţiile, raţiunea. Este perioada în timpul căreia omul acceptă şi contribuie la educaţie, la cultură şi la progresul societăţii sau al comunităţii în sânul căreia trăieşte. Este momentul în care tânara pasăre poate părăsi cuibul matern, pentru a începe să-şi creeze propriul său cuib. De asemenea, în cursul acestei etape de dezvoltare a celui de al treilea corp (sau a corpului astral), primul corp (sau corpul fizic) se opreşte din dezvoltarea sa, sau se dezvoltă cu un ritm ce descreşte progresiv de la individ la individ, pentru a se opri definitiv.
Într-o societate civilizată, al treilea corp se dezvoltă într-un mod intensiv. Omul contribuie activ la dezvoltarea ţării şi a societăţii. Confucius desemnează această a treia etapă:
„Către 30 de ani începem să ne aşezăm”.

Într-o manieră generală, dezvoltarea se opreşte la al treilea corp.
Al patrulea corp, corpul **mental şi psihic** se dezvoltă cu ajutorul experienţelor şi probelor intense. Experienţele neobişnuite ale celui de al patrulea corp sunt fenomenele de hipnoză, de telepatie, de spirit clar. După budism, este cunoaşterea înţelepciunii. Persoana care are cel de al patrulea corp dezvoltat poate fi în comunicare cu alţii, fără ca nici spaţiul şi nici timpul să fie un obstacol. Această persoană poate citi gândurile altora, poate face ca altcineva să simtă gândurile sale, poate să iasă din corpul său fizic.
Lumea celui de al patrulea corp este cea a subiectului şi nu cea a obiectului. Foarte puţine persoane au capacitatea de a-şi dezvolta cel de al patrulea corp. În mai multe rânduri în timpul seminariilor sau al cursurilor, îi invit pe toţi cei care au nevoie de ajutorul meu să mi-l ceară prin gând şi în orice clipă şi în orice loc s-ar afla, eu le voi răspunde.
Al cincilea corp, **corpul spiritual**, rămâne încă un vis îndepărtat, căci numai un număr restrâns de persoane este astăzi capabil să-l dezvolte. Dacă kundalinî urcă şi circulă în cele patru corpuri, persoana care are corpul al patrulea corp dezvoltat poate să intre în al cincilea corp. În caz contrar, acest lucru nu va fi posibil. Aceasta, pentru motivul că foarte puţine persoane îşi descoperă al cincilea corp, corpul spiritual. Când o persoană a ajuns să-şi depăşească al cincilea corp, înseamnă că ea a ajuns să-şi depăşească Sinele (Sinele fiind definit ca centrul sufletului, Sfântul Spirit) şi va intra în **al şaselea corp**, corpul **cosmic**.
Al şaptelea corp, corpul **nirvanic** , sau non-corpul, este starea sufletului, nu este câtuşi de puţin corpul fizic. Aceasta este o eliberare. Nu rămâne decât vidul. Totul dispare, nu mai rămâne absolut nimic.
Un discipol îl întrebă odată pe Buddha:
„–Ce se va întâmpla acolo, Venerabile Maestre?”
Buddha îi răspunse:
„–Flacăra se stinge”
„–Şi ce se întâmplă apoi, Venerabile Maestre?” întrebă din nou discipolul.
Atunci Buddha răspunse:
„–Când flacăra se stinge, voi nu puteţi să întrebaţi: “Unde se duce flacăra? Şi acum unde este flacăra? Flacăra este stinsă, este Totul!
Nirvâna semnifică “extincţia (stingerea) flăcării”. Acolo este Totul, este Starea de Vid absolut.
În rezumat, cele şapte corpuri şi cele şapte chakre corespund astfel:
1. 1. Chakra 1 (Mŭlâdharâ) este chakra primului corp, corpul fizic.
2. 2. Chakra 2 (Svâdhishthâna) corespunde celui de al doilea corp, corpul eteric

3. 3. Chakra 3 (Manipűra) corespunde celui de al treilea corp, corpul astral
4. 4. Chakra 4 (Anâhata) corespunde celui de al patrulea corp, corpul mental şi psihic
5. 5. Chakra 5 (Vishuddha) corespunde celui de al cincilea corp, corpul spiritual
6. 6. Chakra 6 (Ajnâ) corespunde celui de al şaselea corp, corpul cosmic
7. 7. Chakra 7 (Sahasrâra) corespunde celui de al şaptelea corp, nirvâna sau non-corpul.

Chakra 1 corespunde corpului fizic. Dorinţa sexuală se naşte în mod natural pentru crearea vieţii şi în timpul procesului progresiv de evoluţie spirituală, corpul este transformat prin meditaţie. Chakra 1 şi corpul fizic sunt foarte importante, căci aici este începutul drumului pentru atingerea nirvanei.
Chakra 2 corespunde corpului eteric şi emoţiilor, creând două posibilităţi: mai întâi baza naturală a corpului emoţional este ura, frica, mânia şi violenţa; apoi, prin meditaţie, această stare de spirit se transformă în iubire, curaj, bunătate, prietenie şi iertare.
Chakra 3 corespunde corpului astral şi crează două posibilităţi: pe de o parte este îndoiala şi evoluţia gândului, pe de altă parte, prin meditaţie, îndoiala şi evoluţia gândului se transformă în încredere şi cunoaştere.
Chakra 4 corespunde corpului mental şi psihic, cu calităţile naturale ale imaginaţiei şi ale visului. Ideile se dezvoltă şi devin decizii şi voinţă. Visul devine punct de vedere şi viziune psihică. De exemplu, un om în timpul somnului profund se trezeşte brusc şi strigă: „Mama a murit! Mama a murit!” şi lacrimile îi curg. A doua zi el primeşte o telegramă care anunţă moartea mamei sale, exact la ora la care el s-a trezit din vis. Aceasta se datorează contactului foarte bun dintre chakră şi corpul psihic. De la corpul psihic la corpul fizic, procesul impresiilor, al gândurilor, al activităţilor, rămâne încă în lumea dualităţii: bun-rău, luminos-întunecat, frumos-urât, dumnezeu-demon, dreptate-nedreptate, conştienţă-inconştienţă… Ajungând la al cincilea corp, corpul spiritual, noi transcendem această consideraţie a dualităţii, lumea dualităţii.
Chakra 5 corespunde corpului spiritual, care este prezent în permanenţă în conştiinţă şi care depăşeşte lumea dualităţii şi a inconştienţei. În timpul somnului corpul doarme, dar spiritul rămâne în stare conştientă. Impresiile, gândurile, mişcările, limbajul…sunt într-o stare de de trezire perfectă. Persoana care se găseşte în al

cincilea corp este un Buddha (altfel spus un iluminat; persoana care se trezeşte din iluzia asupra lumii şi asupra propriului sine). Numele lui Buddha este Gautmama Siddhârtha şi după ce a atins corpul spiritual a devenit Gautama Buddha, Buddha Shâkyamuni sau Buddha.

Chakra 6 corespunde corpului **cosmic.** Este eliberarea, Brahman. Brahman este definit ca fundamentul existenţei, baza întregii creaţii, forţa vieţii şi realitatea esenţială.

Aceasta pentru că în Yoga Longevităţii sau Şcoala de Energie Universală, practicantul învaţă să folosească chakra 6, chakra Ajnâ, denumită şi ochiul al treilea sau viziunea clară a înţelepciunii (prâjna–darsana), corespunzătoare corpului cosmic, pentru a transfera energie persoanelor bolnave.

Al treilea ochi sau viziunea clară a înţelepciunii, este folosit pentru a privi Universul Infinit în timpul transferurilor de energie individuale sau colective, pe baza unei liste compuse din numele bolnavilor sau a unui număr mare de fotografii, peste tot pe Pământ.

Este necesar de precizat că persoanele care utilizeză chakra 6 nu sunt considerate ca şi când ar fi atins corpul cosmic. Acela care atinge corpul cosmic trebuie să treacă prin etapele menţionate mai sus, ale căror punct de plecare este kundalinî, care activată de către energia supremă, se ridică din chakra 1 şi urcă spre toate celelalte chakre, până când mia de petele de lotus înfloreşte în chakra 7 din creştetul capului. Utilizarea chakrei 6 şi posedarea corpului cosmic sunt două lucruri diferite.

Chakra 6, această viziune clară datorată înţelepciunii, care permite să vedem Universul incomensurabil, poate să fie de asemenea folosită pentru transferul de energie către un număr mare de persoane bolnave, fără nici o limitare. Totuşi se pune întrebarea: cum se efectuează (realizează) un transfer de energie la distanţă, pentru persoane bolnave, plecând de la o listă?

Din start, persoana bolnavă aflată la distanţă doreşte ca un practicant de Energie Universală să-i facă un transfer de energie. Această dorinţă porneşte din inimă, din undele inimii şi este transmisă direct în spaţiu, în Universul foarte întins (îndepărtat), cu o viteză incalculabilă şi inimaginabilă. Viteza este incalculabilă şi inimaginabilă căci este vorba despre superviteza cuantumului, ce aparţine domeniului spiritualităţii, domeniul unde există imposibilitatea de a discerne.

Ştiinţa poate face cercetări asupra cuantumului mecanic, dar nu poate intra în domeniul conştiinţei cuantumului. Prin urmare, undele induse prin cererea de ajutor şi de transfer, pe care persoana bolnavă îl exprimă prin cuvinte, prin telefon, prin scrisoare sau prin trimiterea unei fotografii, nu sunt decât secundare, căci esenţiale sunt undele inimii.

Pentru aceasta, practicantul Şcolii de Energie Universală foloseşte chakra 6, viziunea curată a înţelepciunii, ca experienţa presentimentului, pentru a capta undele inimii de la persoanele bolnave, şi le trimite apoi energie pentru a le putea uşura maladiile. Pe de altă parte, prin manifestarea acestei voinţe a inimii, persoana este gata să primească energie pentru a-şi recăpăta sănătatea.
În rezumat, inima emite, inima primeşte, energia este transmisă, energia este primită, totul se armonizează între persoana bolnavă şi practicantul Energiei Universale. Aşadar, persoana bolnavă îşi redobândeşte mai devreme sau mai târziu sănătatea, în funcţie de aceşti trei factori:

1. 1. sinceritatea şi încrederea din partea persoanei bolnave;
2. 2. concentrarea, liniştea şi deschiderea inimii practicantului Energiei Universale, în timpul folosirii chakrei 6 în cadrul unui transfer de energie;
3. 3. la nivelul corpului psihic, persoana bolnavă trebuie să aibă încă cel puţin capacitatea de a primi energia transmisă.

Chakra 7, Sahasrâra, corespunde corpului nirvanic sau non-corpului. Nirvâna semnifică „ Vidul”, locul transcendenţei din starea de a fi în starea de a nu fi. Deci nirvâna sau non-corpul este o moarte absolută, este stingerea flăcării unei lămpi. Moartea absolută nu vrea să însemne nimicire, dar în mod simplu, nu rămâne nimic din viaţa precedentă, este moartea trecutului.

Ciclurile creaţie-distrugere, non-creaţie–non-distrugere, lumină–întuneric, naştere–moarte sunt prezente în acelaşi timp. Este Ultimă lovitură, care nu poate fi descrisă în limbajul dualităţii. Este motivul pentru care Scrierile Sacre din vechime se opresc întotdeauna la cel de al cincilea corp şi misterul începe cu al şaselea corp, corpul cosmic. Buddha a ajuns la cel de al şaselea corp şi astfel a atins nirvâna.

Capitolul 3
Spiritualitatea

Spiritulitatea este domeniul profund al Şcolii de Energie Universală (SHY) şi necesită cercetări asupra subiectului său. Noi nu putem nici defini spiritualitatea şi nici vorbi despre ea. Lao Zi a spus în introducerea Cărţii Căii şi Virtuţii: *„Numele care poate fi numit nu este Numele etern."*(Dao De jing, capitolul 1) „Etern" vrea să însemne „permanent, imuabil."
Totuşi noi putem să dăm o anume definiţie spiritualităţii. Mai întâi, spiritualitatea este un mister asupra căreia practicantul are nevoie să reflecteze în calm sau să mediteze fără a da nici o definiţie.
În continuare, noi trebuie să ne amintim că toate definiţiile şi toate explicaţiile nu sunt decât instrumente, mijloace. Unul a definit-o într-un anume mod, altul în altfel. Toate definiţiile sunt false şi adevărate în acelaşi timp.
Este motivul pentru care Buddha nu a răspuns la întrebările despre Univers, despre Dumnezeu, despre existenţa altei forme de viaţă. Când un bhikku (un budist ce practică meditaţia) i-a pus lui întrebări despre aceste subiecte, Buddha îi răspunse:

„–Mă întrebaţi despre rezolvarea problemei sau vreţi să aflaţi răspunsul?"

Bhikku îi spuse:

„–Eu v-am pus o întrebare, Venerabile Maestre şi dumneavoastră mi-aţi răspuns întorcându-mi întrebarea. Vă rog deci să mă lăsaţi să reflectez bine."

Ziua următoare, bhikku îi spuse lui Buddha:

„–Venerabile Maestre, în realitate eu aş dori să rezolv problema."

Buddha îl întrebă:

„–Aţi mai întrebat şi pe alte persoane ceea ce m-aţi întrebat pe mine?"
„–Eu am pus această întrebare în mod constant mai multor persoane, mai mulţi ani."
„–Deci aţi primit multe răspunsuri, dar aţi primit un răspuns care să vă rezolve problema?"
„–Venerabile Maestre, nu."
„–Tathâgata (Buddha) nu are răspunsul. Pe durata a mai multor ani aţi pus întrebări şi aţi obţinut răspunsuri. Deci Tathâgata vă va da soluţia, dar Tathâgata nu vă răspunde."
„–Da, Venerabile Maestre."
„–Soluţia nu este în puterea lui Tathâgata, ci de fapt în dumneavoastră. Rămâneţi în tăcere un an şi nu mai puneţi nici o întrebare. Păstraţi o tăcere profundă, aproape de Tathâgata. Şi la sfârşitul unui an, veţi putea pune întrebări. Atunci Tathâgata vă va răspunde."

Pe durata acestui an, Sâriputra, unul dintre marii discipoli ai lui Buddha, zâmbea în tăcere.
La capătul anului, bhikkhu continua să mediteze în tăcere. El nu a simţit când a trecut anul. Uitase ziua în care ar putea să pună întrebări.
Buddha îl chemă şi îi spuse:

„–O! Bhikkhu, Tathâgata îşi ţine promisiunea. Deci pune întrebarea şi Tathâgata îţi va răspunde.”

Bhikkku îi răspunse plin de respect:
„–Venerabile Maestre, persoana care dorea să pună întrebări a murit.”
În exemplul dat de această conversaţie dintre Buddha şi bhikkhu, aş dori să insist asupra faptului că în timpul cursurilor Şcolii de Energie Universală despre spiritualitate, eu utilizez limbajul dualităţii, pentru a răspunde întrebărilor ce aparţin de domeniul metafizic. De aici, persoana care a primit răspunsul prin cuvintele pronunţate, trebuie să caute să le înţeleagă semnificaţia spirituală.
În aceeaşi manieră, Scrierile Sacre nu sunt decât mijloace scrise ce utilizează limbajul dualităţii. Din această cauză, în timp ce citim cărţile sacre, nu trebuie să ne ataşăm de cuvintele lor, ci mai degrabă să le căutăm sensul profund.
Iată istoria unei persoane care întâlneşte un pericol ce poate să-l coste viaţa şi care fuge până la malul râului, unde din fericire găseşte o bărcuţă. Plină de bucurie, persoana se grăbeşte să se urce în barcă şi să ajungă sănătoasă pe celălalt mal.
Pentru a-şi arăta recunoştinţa faţă de barca care l-a salvat, persoana decide să poarte pe umerii săi, peste tot, barca, pentru tot restul vieţii. În mod spiritual, actul de a purta tot timpul această barcă pe umeri, este un act de rătăcire. Referindu-ne la cărţile sfinte, pentru a le înţelege sensul, trebuie să le uităm deîndată ce le-am înţeles.
„Atingerea celuilalt mal al râului reprezintă ieşirea din ciclul reîncarnării (samsâra)”
Trebuie să ştim să abandonăm barca ce ne-a permis să traversăm râul. Astfel spiritualitatea este cunoaşterea precelestă[14] , dincolo de intelect. Ea ne permite să înţelegem anumite evenimente ce survin şi ale căror motiv nu poate fi pe de-a-ntregul explicat.
De exemplu, Huineng, al şaselea patriarh al şcolii de meditaţie din China, era un tăietor de lemne. El n-a priceput decât un singur paragraf din Sutra Diamantului, dar a atins subit Iluminarea perfectă şi a putut primi roba religioasă de la al cincilea patriarh, Hongren. Prin învăţătura sa, transcrisă în Sutra Estradei, despre Tezaurul lui Dharma, Huineng a contribuit astfel la valoarea acestei comori a sutrelor budice ale lui Dharma.
Acelaşi lucru a fost şi pentru Mahomed, acest conducător de caravane al bogatei văduve Khadidja, care în cursul meditaţiilor solitare, într-o

peşteră din munţii Hira, către anul 610, a auzit vocea Arhanghelului Gabriel transmiţându-i cuvintele Domnului, primind astfel revelaţia Cerului Suprem. Învăţătura consemnată în „Coranul mesagerului lui Dumnezeu”, ocupă un loc important în Orientul Mijlociu, începând cu scolul al VII lea d. H.
Săptămânalul „People” din 14 iunie 1999, sub titlul „Livrare importantă” relatează istoria pe care un soldat britanic, Thomas Hughes, decedat în timpul primului război mondial, l-a adresat soţiei sale.
Un pescar britanic, Steve Gowan, a găsit într-o zi printre peşti, o sticlă în care era un plic pe care scria:
„Vă rog să transmiteţi această scrisoare, şi primiţi recunoştinţa unui biet soldat britanic, în drum spre front. Semnat: Pvt.T.Hughes, Durham Light Infantry, 9 septembrie 1914.”
Gowan citi mesajul:
„Draga mea, îţi scriu această scrisoare de pe vapor, apoi o voi azvârli în Marea Mânecii, sperând că ea îţi va parveni,...draga mea.”
Cotidianul londonez „The Sun”, ca urmare a cercetărilor, a descoperit identitatea expeditorului. Acest soldat a murit în cursul unei bătălii în Franţa, douăsprezece zile după ce a aruncat peste bord sticla conţinând plicul, fiind dat dispărut.
Citind articolul, copiii şi nepoţii lui Thomas Hughes au informat cotidianul că văduva Elisabeth Hughes s-a recăsătorit şi că a plecat să trăiască în Noua Zeelandă cu fiica sa Emily. Elisabeth a decedat în 1979, dar fiica sa Emily Craw Hurst trăieşte încă şi are în acest moment 86 de ani.
Pescarul Gowan a făcut o călătorie la Auckland şi pe data de 17 mai 1999 a remis sticla bătrânei Emily. Ea avea lacrimi în ochi în timp ce primea plicul din mâinile lui Gowan şi îi spuse că nu avea decât vagi sentimente şi nu avea nici o amintire precisă despre tatăl ei. Apoi adăugă cu multă emoţie:
„Tatăl meu era un om plin de iubire şi de atenţie pentru alţii.”
Poate părea totuşi destul de surprinzător ca o scrisoare destinată unei tinere femei, fiind aruncată în mijlocul oceanului, să parvină practic la sfârşitul unui secol, fiicei destinatarei, în vârstă de 86 de ani şi adusă de un pescar. Este imposibil de a da o explicaţie printr-un raţionament logic acestei întâmplări.
Deja în vârstă, Albert Eistein spuse într-o zi:

„–Când eram tânăr, gândeam că mai devreme sau mai târziu, toate misterele existenţei vor fi dezvăluite. Pentru aceasta, am făcut multe eforturi şi am muncit din greu. Dar acum, din ce în ce cunosc mai mult lucrurile, observ că existenţa este misterioasă. Cu cât

cunoaştem mai mult lucrurile, cu atât mai mult ne dăm seama că Universul este mai vast...”

Este adevărat că ştiinţa nu poate dezvălui toate misterele existenţei. După Einstein, nu numai ştiinţa nu poate descoperi misterul existenţei, dar ea ne arată că existenţa este încă mai misterioasă. Oamenii de ştiinţă din secolul al XIX-lea considerau că totul era materie. În momentul actual, conform fizicii moderne, nimic nu poate fi numit materie. Materia este compusă din energie. Energia nu este materie. Materia este inertă, energia este activă. Materia este măsurabilă. Energia, ca Energie Universală, nu este măsurabilă cantitativ, căci ea este fără limită. Nu există nici o ecuaţie matematică care să poată calcula energia Universului. Celebra ecuaţie alui Einstein[15] ($E=mc^2$), cunoscută de multă lume, este o ecuaţie ce permite calcularea energiei degajate de către materia în mişcare şi transformarea completă a materiei în energie.

Misterul este disimulat în Principiul Absolut ce era deja prezent înaintea oricărei existenţe. Acest miracol este incomensurabil ca şi incomensurabilitatea însăşi a misterului lui Dumnezeu.

Un astrofizician englez, Sir Arthur Stanley Eddington a spus că :

„Universul nu este materie ci gând”.

Aceasta semnifică că Universul este mai degrabă conştiinţă decât materie. Materia poate fi analizată până la nivelul quarcilor, ca în teoria cuantică, teorie ce se bazează pe conceptul de cuantă (unitate), pentru a descrie proprietăţile dinamice ale particulelor subatomice şi ale efectelor opuse ale materiei şi radiaţiei.

Fundamentul teoriei cuantice a fost pus de către fizicianul german Max Planck în jurul anului 1900, asupra energiei emise sau primite prin unitatea ultramicroscopică numită „cuantă”. În 1927, un alt fizician german, Werner Heisenberg, în teoria nedeterminării (incertitudinii), a confirmat că poziţia şi impulsul unei particule subatomice nu pot fi definite în acelaşi timp.

Toate acestea demonstrează că limbajul ştiinţific nu poate explica misterul materiei şi că limbajul potrivit pentru acest mister nu poate fi găsit decât la un Buddha, un Lao Zi, un Mahavira[16] sau un Iisus Hristos.

Un alt exemplu este geometria lui Euclid, care consideră că un punct nu este o linie. Un obiect nu poate fi un punct şi o linie în acelaşi timp, căci o linie este o succesiune de puncte puse cap la cap, urmând o secvenţă precisă. Ori, electronii sunt în acelaşi timp un punct şi o linie, un infinitezimal şi o undă. Cum să explică aceasta?

Pentru a concluziona, spiritualitatea şi adevărul sunt inexplicabile. Sunt revelaţii, transmisii din inimă, receptivităţi directe.

Spiritualitatea se experimentează prin ea însăşi. Toate Upanişadele închid în ele însele explicaţiile ce nu pot proveni din exterior. Să mergem deci direct până în interiorul experienţelor sau altfel spus, în limbajul dualităţii. Persoana care primeşte prin transmisii ale inimii, caută sensul şi uită cuvintele.
Mai precis, unei persoane oarbe din naştere, noi nu-i putem descrie soarele, în timp ce noi putem încerca să analizăm şi să explicăm lumina unei persoane ce poate vedea această lumină.
Din acest motiv, în învăţăturile către discipolii săi, Buddha utilizează limbajul secret şi alegoriile. N-a spus el într-o zi discipolilor?
„–Toate doctrinele învăţate prin Tathâgata trebuie să fie considerate ca un deget ce arată luna.” (Sutra „ Iluminarea Perfectă”/ Maha-vaipuliapur-nabuddha sutra).
Degetul arată luna, degetul este dharma. Luna este Adevărul. Degetul nu este adevărul. A urma degetul pentru a găsi adevărul nu depinde decât de noi înşine ştiind că în mod normal noi vom muri în deget, prin deget.
Din acelaşi motiv, disipolii îi cereau lui Iisus:
„–Cu ce seamănă Împărăţia Cerurilor?”, dar ei nu puteau normal decât să-l întrebe:
„–Ce este aceea Împărăţia Cerurilor?”
Şi prin metafore, Iisus dădea răspunsuri bazate pe ceea ce discipolii cunoşteau deja, pentru ca ei să caute în ei înşişi ceea ce nu cunoşteau încă.
Iisus spunea:
„–Împărăţia Cerurilor este asemenea grăuntelui de muştar, pe care omul l-a semănat în ţarina sa. Şi care este mai mic decât toate seminţele, dar când a crescut este mai mare decât toate legumele şi se face pom, încât păsările cerului vin şi se sălăşluiesc în ramurile lui”. (Matei 13:31,32)
Există mai multe motive pentru care în învăţăturile sale, Iisus utilizează adesea metafora grăuntele de muştar. Grăuntele de muştar este cel mai mic grăunte, lucrul cel mai mic din toată lumea vizibilă, grăuntele este foarte mic, dar planta este mare. Dumnezeu nu este vizibil, deşi Universul este vizibil. Universul este planta. Dumnezeu este grăuntele. Dumnezeu nu există, dar Universul există. Spart, un grăunte de muştar nu lasă să se vadă planta ascunsă în interiorul lui– astfel va gândi ignorantul pentru a dovedi că nu există nici o plantă în interior. În realitate, marea plantă se naşte din ceea ce este invizibil. Ignorantul caută să analizeze şi să explice misterul, însă el nu descoperă nimic şi trage concluzia:
„Acesta este misterul, nu este adevărul, nu este istoria, nu este fapta.”
Ne întoarcem la învăţământul Şcolii de Energie Universală. Energia din Univers este invizibilă, dar persoana care îşi recuprează sănătatea este vizibilă. Este invizibil modul în care se utilizează chakra 6 pentru a transmite energie. Nu putem analiza minunata energie din Univers,

dar putem să o experimentăm pentru a-i demonstra eficacitatea în terapie şi în însănătoşirea persoanelor bolnave. Pentru aceasta, la cursurile superioare ale Şcolii de Energie Universală accentul se pune pe spiritualitate şi pe Principiu.
În domeniul spiritualităţii, pentru practicantul Şcolii de Energie Universală, piramida este un mijloc folosit în meditaţie, rugăciune şi terapia maladiilor. Este necesar să fie explicate detaliile referitoare la fenomen şi la semnificaţia spirituală a piramidei.
Piramidele au fost ridicate de vechile civilizaţii din Egipt, Guatemala, Honduras, Mexic, Peru. Piramidele egiptene sunt formate din patru feţe triunghiulare. Piramidele din alte ţări (Guatemala, Honduras, Mexic şi Peru) au aceeaşi formă, cu patru feţe, dar au vârful plat. Ele au fost folosite ca forturi pentru apărare sau ca temple. Piramidele cele mai mari din America Latină sunt: piramida Quetzalcoatl de la Choula, piramida Soarelui de la Teotihuacan din Mexic, piramida Templul Soarelui din Moche, Peru. Aceste piramide nu fac obiectul cercetării şi studiului în Şcoala de Energie Universală, care se concentrează în principal asupra piramidelor din Egipt.
Piramidele din Egipt au o arhitectură impozantă şi solidă, stranie şi uimitoare. Prestigiul şi renumele acestor piramide sunt mai mari decât ceea a putut spune filozoful Pliniu:
„Prestigiul piramidelor din Egipt va rămâne până la sfârşitul lumii."
Ce forţă umană şi ce tehnici de construcţie au fost utilizate pentru ridicarea acestor piramide? Aici se ridică câteva mari obiecţii. Este simpla forţă fizică a omului, cea care a permis deplasarea unor aşa blocuri mari de piatră sau Sinele Suprem Perfect, prezent în omul terestru, a permis crearea şi construirea acestor piramide? Aşadar, întrebarea asupra modului de utilizare a forţei energiei pentru deplasarea unor astfel de blocuri, pentru construirea piramidelor din Egipt, ridică mereu obiecţii în zilele noastre. Oare încă pentru cât timp?
Studiul sumar al piramidelor menţionate mai sus ne conduce la piramida folosită actualmente în Şcoala de Energie Universală. Piramida pe care o are un practicant de nivel 6 din Şcoala de Energie Universală provine din Voinţa Celestă ce mi-a fost revelată. Această piramidă poate fi comparată cu grăuntele de muştar, în metafora folosită de Iisus Hristos atunci când le vorbeşte discipolilor săi despre Împărăţia Cerurilor:
„Împărăţia cerurilor este asemenea grăuntelui de muştar, pe care luându-l, omul l-a semănat în ţarina sa. Şi care este mai mic decât toate seminţele, dar când a crescut este mai mare decât toate legumele şi se face cât un pom, încât vin păsările cerului şi se sălăşluiesc în ramurile lui." (Matei 13:31,32)
Orice persoană ce priveşte piramida poate să vadă că este un obiect obişnuit, fabricat din plexiglas, cu douăsprezece linii orizontale aşezate la distanţe egale de la bază la vârf. Plecând de la aceasta, nu

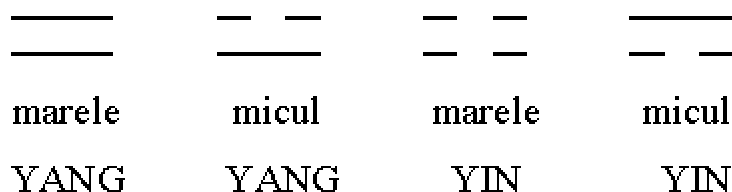
vedem nimic, nici în interior, nici în exterior. Spărgând grăuntele de muştar nu putem vedea planta de muştar din interior. La fel şi cu piramida, o supraenergie nu poate fi resimţită decât de persoanele care sunt conştiente de ea, ca singurele persoane care văd lumina.
În interiorul piramidei, ca şi în interiorul grăuntelui de muştar, energia invizibilă este menţinută prezentă, prin graţia unei meta-forţe divine. Energia nu izvorăşte decât pentru persoana care crede şi care vede. A vedea înseamnă a rămâne în tăcere, pentru a primi o revelaţie. Revelaţia izvorăşte din credinţă. Această revelaţie i-a fost dată Sfântului Apostol Pavel, de-a lungul experienţelor trăite cu Iisus Hristos, pe drumurile Ierusalimului, în Damasc şi l-a făcut să devină discipolul lui Hristos.
Această revelaţie a fost experimentată pe muntele Sinai de către Moise, profetul şi fondatorul Israelului, după ce a comunicat cu Fiinţa Supremă în timpul celor patruzeci de zile şi de nopţi şi după ce a primit de la Dumnezeu „Decalogul" sau „Cele zece porunci", gravate pe două table de piatră.
Această revelaţie a fost experimentată de Huike, după ce i-a cerut lui Boudhidharma să-i vorbească despre „metoda de liniştire a inimii" şi căruia imediat i „s-a deschis vederea" şi i s-a dat „reflexia asupra propriului sine". Aceasta i-a permis apoi să primească roba şi bolul religios, ca titlu de al doilea patriarh al şcolii de meditaţie chineze.
Această revelaţie i-a permis lui Huineng să înţeleagă că trebuie să nu se ataşeze, să nu reaşeze pe ceea ce este, să se detaşeze de tot, ca să facă să se nască Iluminarea. Acest punct esenţial din Sutra Diamantului a fost învăţat de la cel de-al cincilea patriarh, Hongren.
Aceasta este ceea ce a primit Mohamed după ce a avut viziunea miraculoasă a Arhanghelului Gabriel, înainte de a merge să explice şi să propage mesajul Celui Etern, la Mecca.
Cât despre piramida Energiei Universale, ea este formată din patru tiunghiuri echilaterale identice, unul constituind baza şi celelalte cele trei feţe. Este un obiect reprezentativ, ascunzând o simbolică spirituală şi o energie nelimitată, prin semnificaţia spirituală însăşi, aşa cum s-a explicat anterior.
Dacă ne referim în ordine istorică la vechile Scrieri Sacre transmise, fiecare triunghi al piramidei, cu cele trei vârfuri, simbolizează Trimurti din hinduism (cele trei forme ale lui Dumnezeu unic, Îshvara), altfel spus Brahmâ, Vishnu şi Shiva:

- • **Brahmâ** încarnează Fiinţa Supremă creatoare a Universului şi naturii.
- • **Vishnu** încarnează Fiinţa Supremă conservatoare a Universului şi naturii. Este Fiinţa Superioară cea mai

venerată şi cea mai respectată în hinduism, în special sub încarnările sale în Rama şi Krishna.

- • **Shiva** încarnează una din Fiinţele Superioare cele mai importante. Este Fiinţa Superioară a distrugerii. Distrugerea este un proces de nimicire necesar pentru evoluţie.

Creaţia, conservarea, distrugerea sunt trei elemente ale lui Trimurti. Aşadar, toate trei fac Unul. La fel, Unul le face pe cele trei; creaţia implică deci conservarea şi distrugerea; distrugerea implică dezvoltarea, conservarea şi creaţia. Conservarea implică creaţia şi distrugerea.
Acesta este procesul prin care Gautama Siddhârtha a murit pentru ca Gautama Bouddha să trăiască veşnic. Acesta este de asemenea procesul prin care Iisus din Nazaret a devenit Iisus Hristos.
Astfel, în piramida Şcolii de Energie Universală baza reprezintă cele trei elemente ale lui Trimurti (Brahmâ-Vishnu-Shiva) şi cele trei feţe reprezintă Trimurti, ce conţin deja o energie absolut invizibilă şi imaterială.
Prin urmare, dacă ne referim la filosofia lui Yi jing, fiecare triunghi al piramidei din Şcoala de Energie Universală, simbolizează Culmea Supremă şi Cele Două Forţe Fundamentale. Xi Ci[17] a dat explicaţia stării originare divine a lui Yi:
–„Yi implică Culmea Supremă (Taiji)
–Culmea Supremă generează cele Două Forţe Fundamentale (Liayi: cer–pământ, YIN–YANG, luminos–întunecat…)
–cele Două Forţe Fundamentale generează cele Patru Figuri (Sixiang)
–cele Patru Figuri generează cele Opt Trigrame (Ba Gua)” (Xi Ci, prima parte, XI, 5)
Transformarea Universului şi a naturii debutează cu starea originară divină a Culmii Supreme, unde sunt disimulate cele două elemente spirituale, YIN şi YANG. În realitate, YIN şi YANG nu se disting unul de altul, dar YIN conţine baza lui YANG şi YANG conţine baza lui YIN. YIN şi YANG se stimulează, se disimulează, se arată şi devin o serie de Patru Figuri: un mare YANG, un mic YANG, un mare YIN un mic YIN.

Seria celor Patru Figuri, cu elementul iniţial al creaţiei celor două trasee (marele YANG, micul YANG, marele YIN, micul YIN) întărită prin al treilea traseu, formează opt trigrame: Cer, Pământ, Munte, Tunet, Vânt, Foc, Pământ, Lac.

Cer	Apă	Munte	Tunet
Qian	Kan	Gen	Zhen

Vânt	Foc	Pământ	Lac
Sun	Li	Kun	Dui

În rezumat, Culmea Supremă, cele Două Forţe Fundamentale, sunt trei surse diferite, dar de o singură calitate.
Aşa cum am mai menţionat mai sus, piramida din Şcoala de Energie Universală, având ca bază „trei surse–o calitate” şi fiecare din cele trei feţe fiind „trei surse–o calitate” conţine Yi, care este Absolutul în activitate şi în transformare si Principiul de bază ce constituie Universul şi natura. Într-un mod mai detaliat, ea ascunde în sine energia de la:

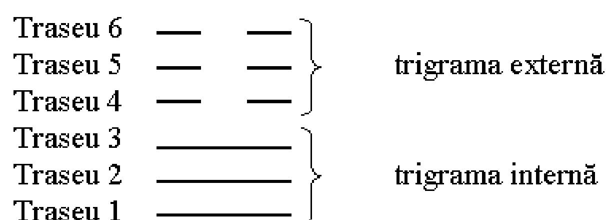
- • Xiaxou (hexagrama 9: puterea îmblânzită puţin): Sun (vântul) sus, Quian (cerul) jos.
- • Fu (hexagrama 24: întoarcerea în sens opus): Kun (pământul) sus, Zhen (tunetul) jos.
- • Dagiang (hexagrama 34: puterea cea mare): Zhen (tunetul) sus, Quian (cerul) jos.
- • Fong (hexagrama 55: plenitudinea): Zhen (tunetul) sus, Li (focul) jos.

9	24	34	55
Xiaxou	Fu	Dagiang	Fong

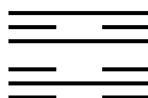
Pe de altă parte, urmând filosofia Orientului, fiecare triunghi al piramidei Şcolii de Energie Universală, cu cele trei vârfuri, reprezintă Cerul, Pământul şi Omul. Cerul, Pământul şi Omul sunt cele Trei Puteri Primare (Sancai). Omul păstrează un loc important în Univers, căci magia omului este natura. Cerul şi Omul sunt într-o relaţie mutuală. Cerul, Pământul şi Omul sunt într-o strânsă relaţie.
Nu există om care să nu poată să cunoască Cerul şi Pământul, în timp ce natura nu are această cunoaştere. Nu există om care să nu poată să-şi îndeplinească misiunea celestă, dar natura nu poate să-şi împlinească misiunea. Nu există om care să nu poată descoperi voinţa celestă, dar natura nu poate face asta.
Xi Ci (partea a doua: X, 1) scria:
„Yi înţelege principiul cerului, principiul omului şi principiul pământului, astfel încât cele Trei Puteri Primare multiplicate cu doi dau şase."
De unde rezultă existenţa hexagramei constituite din şase trasee sau şase kuai, de la bază la vârf:

- traseele 5, 6 reprezintă cerul
- traseele 1, 2 reprezintă pământul
- traseele 3, 4 reprezintă omul

Aşadar, în ordine descendentă, traseele reprezintă respectiv cerul, omul, pământul. În ordine ascendentă simbolizează pământul, omul, cerul. Deci omul se afă la mijloc. El se regăseşte în două locuri, în trigrama internă şi în trigrama externă, căci trigrama internă este compusă din trei trasee: 1, 2 şi 3, iar trigrama externă din alte trei trasee: 4, 5 şi 6.
De exemplu, hexagrama 11: Tai, fluiditatea:

Cheng Yichuan spunea:
„Inima fiecărui om este inima cerului şi a pământului".
Motivaţia fiecărui obiect este motivaţia naturii.
Fiind de aceeaşi părere, Mencius adăugă:
„Natura este în noi, s-o privim cu sinceritate este o mare bucurie."
De o manieră radicală şi convingătoare, un maestru al meditaţiei a scris despre relaţia de concordanţă dintre cer şi om:
„Respiraţia noastră este centrul Universului."
Din acest punct de vedere piramida Şcolii de Energie Universală are ca bază un triunghi ce simbolizează cele Trei Puteri Primare care sunt Cerul, Pământul şi Omul. Aceste trei feţe conţin principiile fundamentale ale transformării permanente, creând fără încetare Universul şi natura, având ca punct de plecare cerul ce construieşte Universul, natura şi urmând fluxul transformării cu Weiji (înainte de împlinire), ultima hexagrama a Yi jing.
A fi „înainte de împlinire" înseamnă a fi activ, a te transforma etern, precum fluviul Mekong, care nu se opreşte niciodată din curgere.

Hexagrama 64: Weiji

(înaintea de împlinire)

Hexagrama Weiji semnifică „împlinirea", dar este totuşi o pre-împlinire. Ea înglobează munca Cerului, a Pământului şi cea a Omului. Cele Trei Puteri Primare, Cer–Pământ–Om nu au sfârşit căci de abia ce ele termină o muncă, reîncep o alta şi aceasta de o manieră infinită, fără a se opri niciodată. Este principiul fundamental al Yi. Piramida Şcolii de Energie Universală conţine astfel în ea însăşi energia cerului–pământului–omului, care circulă aici etern.
Dar să revenim la istoria Vietnamului. Numele naţiunii Van-Lang a fost schimbat în „Âu Lac" sub domnia lui Thuc An Duong Vuong în cursul anului Dragonului (Giap Thin), în 257 î.H. Regele Thuc a

construit în Viete Thuong, fortul Loa, în formă de cochilie şi larg de de o mie de zhang[18] . Fortul Loa se mai numea fortul Tu Long. Dinastia chineză Tang le numea de asemenea fortul Kun Lun, căci el era foarte înalt, la fel de înalt ca şi lanţul munţilor Kun Lun, care este situat în regiunea Xingang din Tibet.

Ruinele fortului în spirală se găsesc în districtul Dong Anh, la Hanoi. Fortul se înălţa în spirală şi avea o bază rotundă cu un diametru de 1000 zhang, crenelurile avansând în spirală până în vârful ascuţit. Fortul avea forma unui con modificat, altfel spus era o piramidă modificată.

Construcţia fortului s-a făcut cu enorme dificultăţi şi nu s-a întâmplat decât în cursul anului Calului (Binh Ngo) în 255 î.H., când regele a primit instrucţiunile divine prin intermediul geniului Kim Quy, permiţându-i astfel să termine construcţia în numai două săptămâni. În plus, a primit de la geniul Kim Quy o bucată de lemn pentru a face un arc, numit arcul divin miraculos Kim Trao, pentru a se apăra de duşmani. Încordat în vârful fortului, acest arc putea să nimicească mii de duşmani.

Să revenim la piramida Şcolii de Energie Universală, despre care spuneam că este construită dintr-un triunghi echilateral ca bază şi altele tot trei triunghiuri echilaterale pentru celelalte feţe, cu vârful găsindu-se sus în centru. Dacă piramida se roteşte în jurul axei centrale, ea se transformă într-o formă conică.

Cum am mai menţionat mai înainte, fortul Loa are forma unui con, o piramidă modificată. Astfel că piramida Şcolii de Energie Universală este un simbol al acestui fort Loa, din timpul lui Thuc An Duong Vuong, un fort de apărare unic în felul său, pentru protejarea ţării „Âu-Lac” cu ajutorul arcului divin miraculos Kim Trao, despre care legenda povesteşte că o singură săgeată putea nimici mii de inamici.

Pe de altă parte, trinitatea evocată mai înainte se regăseşte de asemenea, de mai bine de două de mii de ani, în teologia creştină. Trinitatea este constituită din Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, altfel spus, trei Unităţi formând o singură şi aceeaşi Entitate, de asemenea manieră că Trei fac Unul şi Unul face Trei. Această noţiune de Trinitate a apărut în secolul 2 d.H. odată cu teologul roman Tertulian, dar această noţiune teologică nu a fost cu adevărat aplicată de către teologii creştini decât către secolul al IV lea d.H.

În piramida Şcolii de Energie Universală, baza triunghiulară simbolizează Trinitatea (Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh), iar cele trei triunghiuri ale celor trei feţe reprezintă de asemenea Trinitatea, simbolizând Dumnezeul atotputenic, omniprezent, cu o cunoaştere nelimitată, în ultima instanţă Dumnezeu fiind energie creatoare nelimitată. În plus, atunci când privim piramida de la bază către vârf, vedem o cruce a celor trei puncte ale triunghiului, crucea simbolizând crucificarea lui Iisus. Acest fenomen al piramidei simbolizează forţa ezoterică de protecţie, de înviere (renaştere) şi de iubire a lui Hristos.

Având o prezentare globală a piramidei Şcolii de Energie Universală este necesar să dăm o explicaţie asupra numărului piramidelor.
Cele patru (4) triunghiuri echilaterale, fiecare având trei unghiuri (3) egale formează piramida. Cele trei (3) se întâlnesc într-un (1) vârf. Cele douăsprezece (12) linii paralele cu linia sa de bază şi repartizate în mod egal pe înălţime, definesc treisprezece (13) piramide de aceeaşi formă. Cele două (2) piramide, una (1) mare şi una (1) mică, se găsesc în interiorul şi în exteriorul uneia şi a celeilalte.
Dacă facem referire la teoria şi la magia numerelor, ne gândim la:

- • filosofia lui Yi jing.
- • Planul Fluviului Galben (Hetu): în timpul domniei regelui Fu Xi (China), a apărut în fluviul Galben un cal-dragon, pe spatele căruia erau înscrise ideogramele numerelor de la 1 la 10, aranjate după un anume plan, care au permis regelui Fu Xi să deseneze Ba Gua.
- • Scrierea Fluviului Luo (Luoshu), cele Nouă Discipline ale Marelui Ordin (Jiouchou Hongfan), acest capitol al Cărţii Anuarelor tratează cele nouă discipline ale cerului şi ale pământului ce permit guvernarea.

Pentru Orient, ca şi pentru Occident, noi ne referim în mod particular la filozoful şi matematicianul Pitagora (582-500 î.H.). În afara ecuaţiei cunoscute pentru triunghiul dreptunghic: $a^2 + b^2 = c^2$, Pitagora a demonstrat că numerele constituie principiul de bază al concordanţei, al ordinii şi al armoniei în Univers.
Pentru aceasta, când vorbim despre Yi jing, ne referim la numere, la Culmea Supremă, la cele Două Forţe Fundamentale, la cele Patru Figuri, la cele Opt Trigrame (Ba Gua), la cele Şase Trasee, la Planul Fluviului Galben, la Scrierea Fluviului Luo.
Dacă vorbim despre Buddha, ne gândim la cei şase ani de eforturi şi îndurări, la cele patruzeci şi nouă de zile de meditaţie la umbra arborelui boddhi, la ziua a opta din cea de a douăsprezecea lună (calendarul lunar), când a atins Iluminarea.
Dacă ne referim la hinduism, ne gândim la Trimurti (Brahmâ, Vishnu, Shiva).
Dacă ne referim la creştinism, ne gândim în mod natural la Trinitate: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh; la ziua a douăzeci şi cincea din a douăsprezecea lună (25 decembrie), ziua de naştere a lui Iisus.
Dacă ne gândim la Şcoala de Energie Universală, ne gândim la cele şapte chakre.
Dacă ne referim la cultura antică a Chinei, ne gândim la:

- • cei Patru Clasici (Zishu) ai şcolii confuciene: “Conversaţiile” (Lun Yü), “Mijlocul Drept” (Zhong Yong), “Marele Studiu” (Daxue), “Mencius ” (sau Mengzi).
- • cei Cinci Canonici (Wujing): Cartea Schimbărilor (Yi jing), Cartea Odelor, Cartea Anuarelor, Amintirile Riturilor şi Cronica Principatelor Lu (Chun Qiu: Primăvară şi Toamnă).
- • cele Trei Legături Sociale esenţiale: suveran–supus, tată–copii, soţ–soţie.
- • cele Cinci Virtuţi Cardinale: umanitate, justiţie, bunăcuviinţă, înţelepciune, loialitate
- • cele Trei Subordonări ale femeii: ascultarea tatălui său, a soţului şi când este văduvă, a fiului mai mare.
- • cele Patru Virtuţi ale omului: cucernicia filială, afecţiunea fraternă, fidelitatea, loialitate.

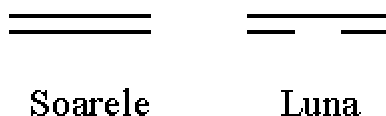
Dacă ne referim la istoria poporului vietmanez, nimeni nu uită pe Au Co, cel care a a creat o sută de ouă, care au dat naştere la o sută de copii, din care cincizeci au mers spre munte şi cincizeci spre mare, pentru a începe fondarea ţării Van Lang.

Dacă ne referim la Hùang Vuong[19] putem cu greu să uităm ziua aniversară a Strămoşului, a zecea zi din a treia lună a calendarului lunar.

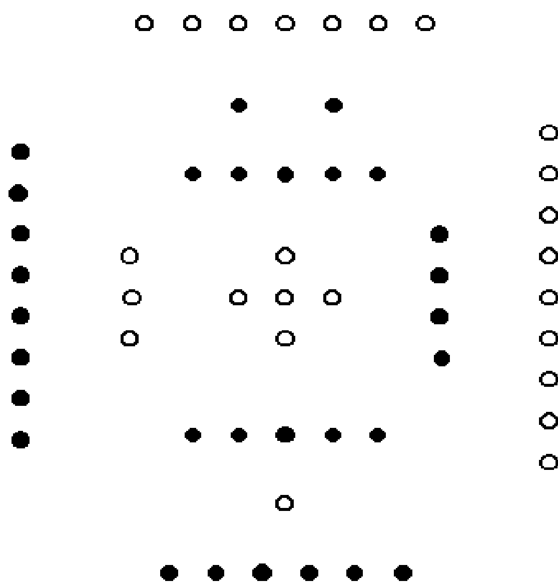
Aşa cum am putut vedea, numerele sunt fundamentale, au o concordanţă, funcţionează după un ordin şi mai ales sunt în armonie cu oamenii, cu societatea, cu Universul. Dar atunci, cum numerele piramidei Şcolii de Energie Universală, menţionată mai sus, se potrivesc, şi se armonizează cu Cerul, Pământul şi Omul?

De la bun început putem spune că două piramide (2) (una în interior şi alta în exterior) provin din starea Culmii Supreme. Au fost transformate în utilitate, creaţie şi evoluţie, ele reprezintă deci YIN şi YANG care se stimulează mutual şi apoi Universul şi natura care au prins forme în creaţie.

Marea piramidă simbolizează soarele şi mica piramidă reprezintă luna. Soarele este reprezentat prin două trasee continue şi luna este reprezentată printr-un traseu inferior întrerupt.

Asupra simbolului lunii, am aceeaşi părere ca şi Vu Dông, Gian Chi şi Nguyên Hiên Lê. Deci, marea piramidă (marele YANG) simbolizează soarele, care este o stea fixă şi mica piramidă (micul YIN) simbolizează luna, care este un satelit.
În momentul utilizării piramidei, practicantul Şcolii de Energie Universală plasează piramida mică în piramida mare. Aşadar, în YANG, există starea originară a caracterului YIN, luna este în soare, există multiplicare fără noţiunea de timp şi de amplasare. Înainte de a discuta despre cele patru triunghiuri ce constituie piramida, din care unul formează baza şi celelate cele trei feţe, este necesar să dăm un rezumat al Planului Fluviului Galben (Hetu), Scrierii Fluviului Luo (Luoshu) şi al celo Nouă Discipline ale Marelui Ordin (Jiouchou Hongfan).
Să observăm Planul Fluviului Galben:

Planul Fluviului Galben (Hetu)

În Planul Fluviului Galben, punctele cardinale YANG, de la nord la sud, cuprind:

nord	1 punct YANG
semnul Central	5 puncte YANG

sud 7 puncte YANG

Axa Planului Fluviului Galben merge de la nord la sud:

1+5+7=13 puncte YANG

Treisprezece este un număr impar, numărul cerului. Cerul este de număr impar, pământul este de număr par. Deci treisprezece piramide de aceeaşi formă corespund la treisprezece puncte YANG, pe axa nord-sud a Planului Fluviului Galben. Această axă nord-sud constituie axa principală, în jurul căreia globul terestru se roteşte el însuşi fără oprire.

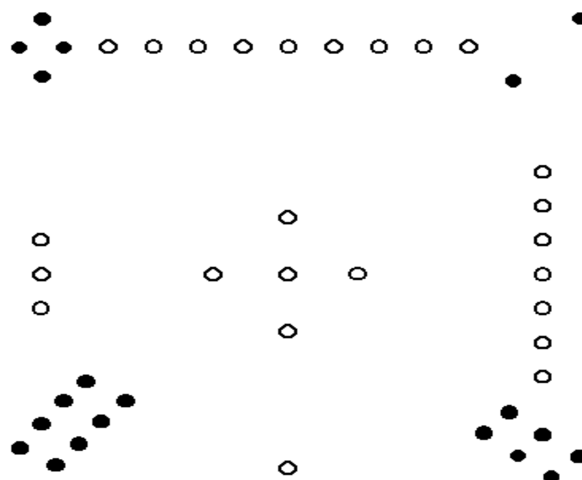
Cum am mai precizat anterior, piramida este soarele (două trasee continue) şi înglobează în ea luna (un traseu continuu şi un traseu inferior întrerupt) şi numărul treisprezece este axa principală a Planului Fluviului Galben. Acesta este numărul impar, numărul cerului. Numărul cerului este Voinţa Celestă.

Aşadar, persoana care primeşte revelaţia, misiunea celestă supremă şi care creează piramida, poate deci să înţelegă din plin voinţa celestă. Căci Fu Xi s-a bazat pe Planul Fluviului Galben pentru a creea Ba Gua şi numărul axei nord-sud a Planului Fluviului Galben este numărul celor treisprezece piramide de aceeaşi formă, suprapuse într-o piramidă.

Prin urmare, în astrologia chineză, omul are un destin de la naştere, omul este născut sub zece trunchiuri celeste (giap, ât, binh, dinh, mâu, ky, canh, tân, nhâm, quy) şi sub douăsprezece ramuri terestre (şobolan, bou, tigru, pisică, dragon, şarpe, cal, capră, maimuţă, cocoş, câine, porc).

Treisprezece este numărul situat deasupra celor douăsprezece ramuri terestre. Aşadar, numărul treisprezece, treisprezece piramide de aceeaşi formă, depăşeşte ciclul naştere–moarte şi al destinului omului. Persoana care are cunoaşterea ezoterică a forţei supradivine din piramidă va depăşi deci ciclul vieţii omului.

Să observăm Scrierea Fluviului Luo (Luoshu):

Scrierea Fluviului Luo (Luoshu)

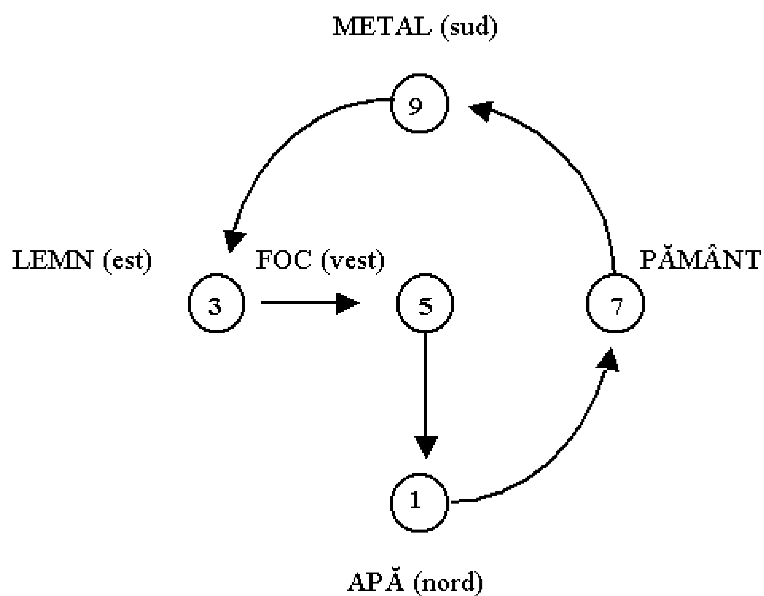
Semnul central al Scrierii Fluviului Luo (Luoshu) şi al Planului Fluviului Galben, este compus din cinci puncte YANG, patru puncte exterioare şi un punct central.

Piramida Şcolii de Energie Universală este constituită din patru triunghiuri egale ce se adună spre un punct. Patru (4) şi cu unu (1) fac cinci (5).

Deci, piramida Şcolii de Energie Universală este centrul Planului Fluviului Galben şi al Scrierii Fluviului Luo, sinteza aspectului principal al Planului Fluviului Galben şi utilitatea principală a Scrierii Fluviului Luo (Luoshu). Este ordinea succesiunii preceleste a lui Ba Gua, este ordinea succesiunii postceleste a lui Ba Gua, căci ordinea succesiunii precelestă a lui Ba Gua este atribuită lui Wenwang, după Scrierea Fluviului Luo.

Motivaţia începutului este ordinea succesiunii preceleste, deci Principiul supravieţuirii este ordinea succesiunii postceleste. Piramida Şcolii de Energie Universală uneşte deci Motivaţia şi Principiul într-un singur punct.

Prin urmare, plecând de la punctul YANG al Planului Fluviului Galben şi de la Scrierea Fluviului Luo, se creează Planul de Opoziţie al celor Cinci Elemente.

Scrierea Fluviului Luo–Opoziția celor Cinci Elemente

Observând planul de mai sus, constatăm că focul este în opoziţie cu metalul, metalul în opoziţie cu lemnul, lemnul în opoziţie cu pământul, pământul în opoziţie cu apa şi apa în opoziţie cu focul. Această relaţie de opoziţie a celor cinci elemente se mişcă perpetuu, fără sfârşit.
Deci piramida Şcolii de Energie Universală, cu cele patru triunghiuri, din care trei se unesc în vârf (4+1=5) se situează în centrul semnului Planului Fluviului Galben, al Scrierii Fluviului Luo şi al Opoziţiei celor Cinci Elemente, reproducerea şi transformarea ocupând locul central al semnului (pământ).
Printre altele, cele Nouă Discipline ale Marelui Ordin (Jiuchou Hongfan), inspirate din Scrierea Fluviului Luo, coordonează YIN şi YANG, urmărind matricea de mai jos:

4	9	2
3	5	7
8	1	6

Punctele YIN se compun din numerele pare 2, 4, 6 şi 8 situate în cele patru colţuri şi punctele YANG se compun din numerele impare 1, 3, 5, 7 şi 9.
După matricea de mai sus, piramida Şcolii de Energie Universală se situează în semnul central al schemei celor Nouă Discipline ale Marelui Ordin (Jiuchou Hongfan). Dacă adăugăm toate numerele componente, pe linii, coloane sau diagonale, vom obţine întotdeauna în total cincisprezece. Numărul 5 este situat la intersecţia tuturor liniilor orizontale, verticale şi diagonale, ceea ce face să păstreze întotdeaua un loc fundamental şi central, o poziţie obligatorie, pentru a obţine un total identic.
Aceasta este semnificaţia piramide Şcolii de Energie Universală în raport cu schema celor Nouă Discipline ale Marelui Ordin.
În rezumat, piramida Şcolii de Energie Universală este un mijloc simbolizând forţa spirituală intrinsecă, cuprinsă în:

1. Trimurti: Brahmâ, Vishnu, Shiva.
2. Filosofia lui Yi cu Culmea Supremă, cele Două Forţe Fundamentale.
3. Vechiul Fort Loa, un fort de apărare cu miraculosul arc Kim Trao
4. Numerele pare şi impare ce se nasc, se asociază, se transformă, acţionând în armonie cu Universul, explicabile prin filosofia lui Yi, (mutaţie, schimbare), Planul Fluviului Galben, Scrierea Fluviului Luo, Opoziţia celor Cinci Elemente şi cele Nouă Discipline ale Marelui Ordin.

Capitolul 4

Energia Universului

Energia Universului este subiectul studiat în Şcoala Longevităţii (sau de Energie Universală) şi constituie baza învăţământului său. Aşa cum a mai fost precizat anterior, Energia Universului este transmisă pentru acţiona asupra bolilor, pentru a creşte forţa vitală a corpului fizic şi a dezvolta inteligenţa şi perspicacitatea.

Acest capitol va trata Energia în planul teoretic al cărţilor religioase, al cercetărilor ştiinţifice şi al sistemului energetic al fiinţelor vii şi în mod particular al omului.

După Rig Veda, vechiul text vedic, datând de mai mult de 1500 î.H., este scris, în partea despre creaţie (secţiunea X, imnul 129):

„...la început, nu exista nici non-Fiinţă, nici Fiinţă
nu exista nici spaţiu aerian, nici firmament acolo
nu exista, în acel timp, nici moarte, nici non-moarte,
nu exista semn distinctiv pentru noapte sau pentru zi,
nu exista decât Unul care respira propriul său elan, fără să aibă suflu,
în afară de Acela, nu exista nimic altceva.”

Aşadar, după Rig Veda, Energia Universală (Unul) este prezentă de la început înaintea oricărei existenţe. Începutul aici nu semnifica debutul, căci Energia Universală nu are nici început, nici sfârşit.

După „Prashna Upanishad”, Energia Universală, prâna, este energia vieţii, substanţa oricărei forme de energie:

„Prâna arde ca focul, străluceşte ca soarele, dă ploaie precum norii, suflă ca şi vântul, despică precum fulgerul în cer. Prâna este de neoprit. Toată natură răspunde prânei.”

Upanişada a dat ca explicaţie*:*

„Prâna este creaţia, distrugerea, protecţia. Ea străluceşte ca soarele şi este sursa de lumina” şi conclude:

”O! Prâna, lumea întreaga depinde de ea, ca o dulce mamă care îşi îngrijeşte copiii şi ne dă sănătatea şi claritatea spiritului.”

Pe de altă parte, Yi jing, una din cărţile cele mai vechi in China, aduce o explicaţie asupra transformării Energiei Universale în Univers:

„Tăria energetică şi duioşia maleabilă se combină şi generează modificarea şi transformarea, este YIN şi YANG, care acţionează şi se transformă.”(Xi Ci, prima parte: II, 2)

Şi: *„În cer se desăvârşeşte simbolul, pe pământ se desăvârşeşte forma, schimbările şi transformările sunt vizibile.”* (Xi Ci, prima parte: IX, 10)

În plus, Xi Ci spunea:

„Cel ce cunoaşte Calea raţională a schimbării este acela ce cunoaşte că este produs de Divin. Divinul este puterea spirituală, puterea transformării transcendentale.” (Xi Ci, prima parte: IX, 10)

Xi Ci a explicat bine această transformare: *„Transformarea este un fenomen al evoluţiei şi al reîntoarcerii eterne, care nu se opreşte nicidată.”* (Xi Ci, prima parte: II, 4)

În Tratatul Adevărat al ţinuturilor Nanhua (Nanhua Zhen jing), Zhuang Zi (sau Tchouang-tseu) s-a vorbit de asemenea despre transformarea energiei:

„Natura se transformă fără oprire, de la început, fără să se oprească niciodată.” (capitolul 6, Marii Maeştri/Da Zong Shi)

În rezumat, după marile scrieri Rig Veda, Prashna Upanishad, până la Yi jing şi Tratatul Adevărat al ţinuturilor Nanhua (Nanhua Zhen jing), Energia Universală nu are nici început, nici sfârşit. Este substanţa oricărei energii, ce străluceşte ca soarele, acţionează ca fulgerul, se transformă fără încetare ca şi Divinul. Este sursă a creaţiei, blândă dar puternică precum curentul mareei. Este sursă de energie vitală, de care depinde total Universul şi natura pentru creaţia, dezvoltarea şi supravieţuirea lor.

Pe de altă parte, atunci când vorbim despre energie, ne gândim în general la ecuaţia lui Albert Einstein, care permite calcularea energiei degajate de o cantitate de materie, putând avea echivalentul dintre masă şi energie. Totuşi trebuie să observăm că această ecuaţie consideră numai energia materiei, altfel spus, o parte din ceea ce constituie Energia Universală şi nu este o ecuaţie a Energiei Universale.

Pentru a ajunge la concluzii generale, oamenii de ştiinţă, ce pot examina într-un mod aprofundat doar o parte a câmpului lor de investigaţie, aplică aceste rezultate tuturor cazurilor asemănătoare.

Din contra, noi nu putem să formulăm nici o ecuaţie pentru a măsura ceea ce este în legătură cu Cerul şi Pământul, miraculosul ca Energia Universală, căci ea se transformă ca şi Divinul. Poate este necesar să ne mai amintim o dată de Xi Ci:

„Cel ce cunoaşte Calea raţională a schimbării este acela ce cunoaşte că este produs de Divin."

Aceasta este semnificaţia spirituală pe care o menţionează filozoful grec Heraclit:

„Nimeni nu poate înota de două ori în aceeaşi apă a fluviului."

În China, acest lucru a fost confirmat în alţi termeni de către Confucius:

„Râul curge zi şi noapte fără să se oprească niciodată."

Aşadar, este imposibil de măsurat transformarea, consecinţele, concretizarea, conservarea şi eliminarea Energiei Universale. Practicantul nu poate decât să o capteze şi să o transmită prin meditaţie.

Un lucru important pentru a primi şi transmite energia este că trebuie să avem corp şi spirit. Prin urmare, sistemul de energie se compune din trei elemente principale:

- • corpurile energetice
- • chakrele
- • sistemul nadî

Corpurile energetice sunt în număr de patru, dintre cele şapte corpuri prezentate în capitolul ce se referă la relaţiile dintre corpuri, spirit şi chakre:

- • corpul eteric
- • corpul astral
- • corpul mental şi psihic
- • corpul spiritual

Fiecare corp are o frecvenţă a undelor vibratorii emiţătoare şi receptoare diferită de la un corp la altul, fiecare corp fiind la un nivel diferit. Mai întâi, ***corpul eteric***, cel mai apropiat de corpul fizic, are o frecvenţă a undelor vibratorii de nivel jos. Apoi ***corpul astral*** vibrează la o frecvenţă mai ridicată decât cea a celui eteric. ***Corpul mental şi psihic*** are o frecvenţă mai ridicată decât a celui astral. În sfârşit, ***corpul spiritual*** are frecvenţa de vibraţie cea mai ridicată dintre toate corpurile enumerate.

Frecvenţele tuturor acestor corpuri energetice nu pot fi definite şi nu sunt în mod necesar de aceeaşi intensitate pentru toată lumea. Fiecare corp energetic posedă o recepţie, o mişcare şi o emisie de energie, care este în funcţie de nivelul de dezvoltare personală a fiecărui individ. Această capacitate de recepţie, de mişcare şi de transmisie a frecvenţei fiecărui corp energetic permite să se trezească

conştiinţa în inima omului către un nivel superior, plecând de la forţa activă a vieţii, până la nivelul impresiilor, al gândurilor şi al înţelegerii. Aceste corpuri energetice nu se diferenţiază, dar acţionează concertat şi sunt într-o relaţie strânsă cu corpul fizic.

Am vorbit deja despre cele şapte chakre sau centri energetici şi despre localizarea lor, în capitolele precedente, precum şi în manualele publicate de Şcoala de Energie Universală şi în mod cu totul particular în primele seminarii ale cursurilor de Energie Universală, de aceea nu mai este necesar să vorbim în detaliu aici.

În ceea ce priveşte ***sistemul nadî***, putem spune că este un sistem subtil, în legătură cu reţeaua de a artere din corpul uman. Funcţionarea sa este aceea de a difuza Energie Universală în toate corpurile energetice.

În rezumat, chakrele au funcţia de a primi energie, de a o transmite şi de a transporta informaţiile prin intermediul părţilor corpului fizic. Pentru acest motiv, toate chakrele trebuie să fie deschise, astfel încât să fie legate de toate corpurile enegetice. Chakrele nu sunt singurele care captează energie şi transmit informaţiile în toate locurile, dar ele au capacitatea transcendentală de a proteja emisiile de energie şi de a difuza informaţiile către cele patru puncte cardinale şi opt direcţii, pentru a ameliora starea persoanei bolnave şi situaţia mediului ambiant.

Prin chakre nu putem numai să transmitem energie pentru a combate la bolile, ci putem să o transmitem într-un mod direct către conştient şi subconştient, influenţând fiinţa umană, mediul, animalele, plantele şi toate fiinţe vii, până în sistemul nervos simpatic şi parasimpatic.

Persoana care are chakrele deschise şi care se rotesc armonios, poate trăi în plenitudinea fiinţei sale, a creaţiei, a bunătăţii sale şi în mod special a compasiunii sale.

În consecinţă, de la deschiderea chakrelor sale, practicantul Şcolii de Energie Universală poate transmite energie lui însuşi, altor fiinţe umane, animalelor, plantelor, pentru ameliora creşterea şi randamentul. El poate dezvolta compasiunea sa şi mai ales poate să roage lumea invizibilă în cazul calamnităţilor naturale şi umane.

În sfârşit, este prima dată în istoria umanităţii când Energia Universală este dezvăluită, când ea este obiectul cercetării şi este propagată şi predată în scopul de a servi umanitatea, naţiunea, societatea, pentru a dezvolta viaţa şi a reduce calamnităţile de origine naturală şi umană.

Capitolul 5
Principiul

Ce este Principiul

Principiul este un nume ce relevează dualitatea şi este utilizat pentru a simboliza Absolutul, un aspect al calităţii Cerului şi Pământului. Pentru aceasta, nu putem defini Principiul. Dacă vom ajunge să definim Principiul, atunci ceea ce a putut fi definit nu este Principiul.

Înainte de a părăsi Zhou, pentru a realiza retragerea sa, Lao Zi a fost forţat sub ordinul mandarinului Yinxi, să-şi scrie experienţele sale trăite cu adevărat, care fac obiectul unei cărţi ce conţine mai mult de cinci mii de caractere:

„Principiul (Dao sau Tao) care poate fi exprimat prin cuvinte nu este Principiul etern.

Numele care poate fi numit nu este Numele etern.

Fără–numele este originea cerului şi a pământului

Având–nume va da naştere tuturor fiinţelor." (Dao De jing, capitolul 1, Lao Zi)

De asemenea, înainte de a intra în nirvâna, Buddha l-a chemat pe Manjusrî şi i-a zis:

„În timpul celor patruzeci de ani, Tathâgata nu a predicat încă. Nu spuneţi că Tathâgata a predicat."

Perspicacitatea lui Lao Zi şi a lui Buddha nu semnifică că ei nu au dat explicaţii sau definiţii despre Principiu, dar maeştrii învaţă că

el trebuie integrat în sens şi că scrierile din cărţile sacre nu sunt decât limbajul dualităţii într-o lume a dualităţii.

Persoana care primeşte trebuie să ştie să meargă dincolo de cuvinte şi să caute să le înţelegă sensul. Înţelepţii experimentează sensul experienţelor lor prin cuvinte. Persoana care ascultă sau citeşte trebuie să găsească sensul acestor cuvinte. Cuvintele, cărţile, Scrierile Sacre, nu sunt decât mijloace pentru a transmite idei, dar nu sunt ele ideile însele[20].

Pentru a explica acest punct de vedere, pas cu pas, simplificăm limbajul, cărţile, Scrierile Sacre, până când trecem de toate, pentru a atinge adevărul, aşa cum s-a spus:

„Dacă tot Noul Testament ar dispărea şi nu ar rămâne decât Predica de pe munte, aceasta ar fi mai mult decât suficientă pentru a face să supravieţuiască învăţăturile lui Iisus Hristos. Dacă toate vechile sutre budiste ar fi pierdute şi dacă nu ar rămâne decât Dhammapada (strofele din Dhamma), ar fi mai mult decât suficient pentru a supravieţui calea lui Buddha."

Dhammapada nu conţine nici istorii, nici parabole, nici explicaţii asupra învăţăturii lui Buddha, doar ce este retranscris din vechile sutre, dar constituie o culegere de învăţături ale lui Buddha, pe care discipolii le-au primit direct. Dhammapada este un cuvânt pâli, compus din două rădăcini: „Dhamma" şi „Pada".

„Dhamma" este ansamblul de reguli generale ce sintetizează întreaga interacţiune a Universului, armonia obişnuită a întregii naturi, mergând de la un fir de iarbă până la o planetă majoră. Dhamma are de asemenea ca semnificaţie propriul nostru centru, subiectul nostru, propriul nostru adevăr.

Adevărul nu este niciodată nici teorie, nici postulat, ci doar o experienţă. Pentru a găsi adevărul putem fi tentaţi să explicăm, dar noi nu putem spune că acela este Adevărul.

„Pada" este calea. Religia are două semne de întrebare:

–primul: *„Ce este aceasta?”*

–al doilea: *„Cum?”*

„Ce este aceasta?” nu poate fi comentat. *„Cum”* poate fi dezvoltat şi partajat.

Iată sensul lui „Pada”. Putem arăta „calea”, putem arăta cum se face pentru a pleca în pelerinaj, pentru a atinge culmea piramidei din inimă.

„Predicile de pe munte” provin din inimă, din spiritual, din culmea munţilor, altfel spus din Cerul Suprem şi au fost predate discipolilor de Iisus Hristos la întoarcerea sa de pe munte.

Ca cititor sau auditor care simte semnificaţia profundă a principalelor vechi Scrieri Sacre, a învăţăturilor Marilor Maeştri, sau care atins mult mai profund în inima sa, pentru a descoperi Iluminarea, lasă ideile Bătrânilor să devină ale sale

Aşadar, când un Maestru citează Scrierile Sacre, pentru a-şi învăţa discipolii, aceştia trebuie să aibă în spirit că Scrierile Sacre nu sunt Scrieri Sacre ele însele, dar că ele sunt folosite ca un mijloc pentru a fi explicate ideile şi experienţele acestor Maeştri.

Capitolul 6
Principiul şi Viaţa

Pentru a explica Principiul, este fără îndoială necesar să facem un studiu sumar asupra Principiului şi asupra Vieţii, asupra punctului esenţial al Principiului şi asupra realizării sale.

Zi Si, nepotul lui Confucius scria „Mijlocul Drept” (Zhong Yong), unul dintre cei „Patru Clasici” (Zishu):

„Principiul nu poate fi depărtat de viaţă, de oameni. Căci dacă Principiul se îndepărtează de viaţă, nu va mai fi atunci Principiu.”

Înainte de aceasta, Confucius spunea:

„Principiul nu este departe de oameni. A urma Principiul dar a fi departe de oameni nu este Principiul.”

Prezenţa Marilor Maeştri este o dovadă mai solidă că Principiul este introdus în viaţă pentru ca viaţa să se amelioreze în virtute şi ca

oamenii să continue să propage dharma pentru a evolua şi a ajunge la Principiu.

De exemplu, naşterea şi iluminarea lui Buddha, naşterea şi crucificarea lui Iisus sunt modele sclipitoare ale Principiului legate de viaţă. Aşa cum am mai menţionat în “Introducere”, punerea în practică a Principiului, implică în mod necesar apariţia dificultăţilor. Principalele dificultăţi nu provin din exterior, ci din interiorul sinelui.

Wang Yangminh, un erudit chinez spunea:

„A învinge o armată de zece mii de soldaţi în vârful muntelui este mai uşor decât a învinge inima ta.”

În Dhammapada, Buddha spusese deja:

„Acel ce se cucereşte pe el însuşi este mai nobil învingător decât acel ce a câştigat împotriva unei armate de zece mii de oameni.” (Dhammapada, capitolul 8, strofa 103)

Deci, a împrumuta calea Principiului nu este intrarea prin marea poartă. Şi răspunzând la o întrebare despre mântuire, Iisus confirma:

„Siliţi-vă să intraţi pe poarta cea strâmtă, că mulţi, zic vouă, vor căuta să intre şi nu vor putea.” (Luca 13:24).

Poarta este strâmtă, căci drumul ducând la Principiu este plin de dificultăţi. Pe acest drum strâmt se găseşte calea noastră, căci noi avem responsabilitatea practicării umanismului. Umanismul este Principiul Celest.

Caracteristica fundamentală a Principiului este compasiunea. Ea constituie primul punct al acestui capitol. Este adevărat, compasiunea este de asemenea punctul central din Gîta. Individul care oferă este energia vitală a vieţii spirituale. Toate religiile au aceeaşi părere.

Deci, ce este compasiunea? Compasiunea este a te gândi la altcineva, a privi la altcineva din adâncul inimii. Compasiunea este mereu gata să ofere, să servească. Din contra, eu-ul nu se

concentrează decât asupra lui însuşi, nu foloseşte altora şi mai mult, se crede foarte elevat.

Persoana care iubeşte nu este un cerşător, ci un prinţ. A iubi nu cere să fii recompensat, ci cere să ai cu bucuria de a da. Buddha spunea în aceşti termeni:

„A iubi şi a medita sunt plăceri profunde."

Iubirea este o stare de calm. Când iubim trăim în acelaşi timp o stare de calm, de linişte, de uşurare şi de blândeţe. Invers, faţă de persoanele pe care nu le iubim nu există nici blândeţe, nici uşurare şi nici tandreţe. Avem sentimentul de a fi în prezenţa unui duşman. Acesta este motivul pentru care Jean Paul Sartre spunea:

"Infernul sunt alţii" (Huis Clos, Uşile Închise–1944)

Atâta vreme cât nu există iubire, între două persoane se află iadul şi din contră, dacă există iubire profundă între două persoane, se află paradisul. Aşadar, celălalt poate deveni paradis sau infern, în funcţie de iubirea sau non-iubirea ce există între aceste două persoane.

Nu contează momentul când intrăm în iubire, tăcerea vine, limbajul dispare, căci cuvintele nu sunt suficiente să exprime ideile şi gândurile ce debordează în acelaşi timp. Tăcerea înconjoară şi în tăcere iubirea înfloreşte. Acesta este motivul pentru care ne rugăm în tăcere. În budism, iubirea–compasiune apare în mod mai general prin practica celor cinci percepte, pe care toată lumea le cunoaşte.

În Mijlocul Drept (Zhong Yong), este scris:

„Filantropia este adevărul de a fi om."

Confucius a spus de asemenea:

„Ar putea să atingă gloria înţeleptul care abandonează umanitatea?"

Cu privire la iubire, Iisus, prin învăţăturile sale de pe munte, confirmă cu fermitate, astfel:

„Iubiţi-vă duşmanii şi rugaţi-vă pentru acei care vă chinuie şi vă persecută."

Ura este opusă iubirii. Ura trebuie să fie neutralizată pentru a sublima în iubire. Ura trebuie să fie transmutată în iubire, căci atunci când urâm, când suntem mânioşi, noi înşine ardem în focul infernului. Noi ne torturăm în mânie, în frustrare. Dacă căutăm să ne răzbunăm, răzbunarea persistă fără încetare şi noi ne vedem propria viaţă cum este consumată de focul infernului. Pentru a se elibera de această închisoare care este ura, Lao Zi spunea în felul următor:

„Să luăm virtutea pentru a o întoarce urii."

Virtutea aici este iubirea. Aşadar a răspunde la ură prin iubire, face să dispară ura.

Pe de altă parte, Lao Zi vorbea de asemenea despre virtutea care este "altruismul". Altruismul precum compasiunea lui Buddha, este iubirea necondiţionată, revărsată asupra întregii lumi, duşman sau prieten, apropiat sau străin, o persoană binevoitoare sau răuvoitoare, de orice rasă sau naţionalitate. El o exprima clar în aceşti termeni:

„Nu există decât altruismul, altruismul primează în faţa a tot."

Sau:

„A avea altruismul permite a fi îndrăzneţ." (Dao De jing, capitolul 67)

Aşadar, a răspunde urii prin virtute şi a iubi într-o manieră necondiţională, sunt dovezile unui mare curaj în această lume.

Compasiunea constituie principiul fundamental al Şcolii de Energie Universală-SHY. Această compasiune a practicantului Energiei Universale provine din bunătatea lui Buddha, din altruismul lui Lao Zi, umanismul lui Confucius şi iubirea de Dumnezeu şi de aproape, propovăduită de Iisus Hristos. Practicantul Energiei Universale foloseşte această compasiune mai întâi pentru a se ajuta pe sine însuşi şi apoi pentru a-i ajuta pe cei apropiaţi, umanitatea în

întregime, patria sa şi comunitatea în care trăieşte. Dacă practicantul acestei Şcoli nu face dovada iubirii sale, toate acţiunile sale nu au nici o eficacitate.

Pentru a concluziona asupra iubirii ce este predată în Şcoala noastră, îmi permit să traduc câteva versuri din poemul "Iubirea indestructibilă", scris de poetul indian Rabindranath Tagore[22] :

„Mi se pare că te-am iubit de numeroase ori şi în numeroase feluri.

Viaţă după viaţă, vârstă după vârstă, veşnic.

Inima mea vrăjită a făcut şi a refăcut colierul de cântece,

Pe care tu-l iei ca pe un cadou, pe care-l porţi la gât, sub numeroasele tale forme.

Viaţă după viaţă, vârstă după vârstă, veşnic."

Este o omisiune să vorbim despre iubire fără să amintim despre corolarele sale. Pentru aceasta voi prezenta noţiunile de iertare, de compasiune, de a dărui, de fericire, care sunt virtuţile şi calităţile ce caracterizează Principiul.

Mai întâi de toate, nimeni nu a văzut pe cineva să iubească fără să ştie să ierte. Invers, dacă nu ştim să iertăm, să iertăm necondiţionat, nu iubim cu adevărat. Iertarea este o calitate importantă a iubirii, iertarea, nu numai a altora, ci şi a noastră înşine. Atunci când ne comentăm greşelile şi când nu ne iertăm, noi conservăm deci în noi înşine, regrete, care ne consumă şi ne toturează ca într-o închisoarea întunecată, pentru tot restul vieţii.

Dar cine nu comite greşeli în viaţă? Ceea ce este important este să ştim să le recunoaştem şi plecând de la aceasta să ne dăm curs liber generozităţii, astfel încât să-i iertăm pe ceilalţi, întreaga lume.

Să ne aducem aminte despre pilda din Noul Testament, referitoare la greşeli şi iertare:

„Iar Iisus S-a dus la Muntele Măslinilor.

Dar dimineaţa iarăşi a venit în templu, şi tot poporul venea la El;

Şi au adus la El fariseii şi cărturarii pe o femeie, prinsă în adulter şi, aşezând-o în mijloc

Au zis Lui: Învăţătorule, această femeie a fost prinsă asupra faptului de adulter;

Iar Moise ne-a poruncit în Lege ca pe unele ca acestea să le ucidem cu pietre. Dar tu ce zici?

Şi aceasta ziceau, ispitindu-L, ca să aibă de ce să-l învinuiască. Iar Iisus, plecându-Se în jos, scria cu degetul pe pământ.

Şi stăruind să-L întrebe, El S-a ridicat şi le-a zis: Cel fără de păcat dintre voi să arunce cel dintâi piatra asupra ei.

Iarăşi plecându-Se, scria pe pământ.

Iar ei auzind aceasta şi mustraţi fiind de cuget, ieşeau unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni şi până la cei din urmă, şi a rămas Iisus singur cu femeia, stând în mijloc.

Şi ridicându-Se Iisus şi nevăzând pe nimeni decât pe femeie, i-a zis : Femeie, unde sunt pârâşii tăi? Nu te-a osândit nici unul?

Iar ea a zis: Nici unul, Doamne. Şi Iisus i-a zis: Nu te osândesc nici Eu. Mergi; de-acum să nu mai păcătuieşti.” (Ioan 8:1-11)

Putem ajunge până la a zice că iubirea este la cel mai înalt nivel al său atunci când o mie de petale de flori se deschid în inima noastră şi când în mod firesc noi avem compasiune. Compasiunea înseamnă a fi bucuroşi atunci când şi alţii sunt bucuroşi şi să suferim atunci când alţii suferă. Iubirea este un punct în care noi ne confundăm cu celălalt şi devenim unul cu el. Putem merge chiar mai departe, până a ne face una cu natura. Compasiunea transcende spaţiul şi timpul.

În timpul războiului din Vietnam, la aflarea veştii morţii fiilor lor în război, am văzut mamele aruncându-se la pământ, sufocându-se în hohote de plâns, cufundându-se în durere. Ele „mureau” tot aşa cum fiii lor erau morţi. Aceasta este compasiunea.

Atunci când sunt cutremure, ca în Taiwan sau în Mexic, inundaţii în China sau Vietnam, ce antrenează prăbuşirea a mii de

locuinţe, moartea şi dispariţia a mii de oameni, persoana plină de compasiune se simte total implicată, ca şi cum ea însăşi ar fi atinsă de aceste catastrofe naturale, ca şi cum ea însăşi ar fi fost în pericol.

Cu această virtute, practicantul Şcolii de Energie Universală se concentrează în rugăciune, pentru a uşura suferinţele semenilor.

Pe deasupra, a dărui este virtute celestă şi umană, este virtutea Cerului şi a Omului, ce ia naştere din iubire şi mai ales din compasiune. Cerul îi protejează pe toţi oamenii şi toate lucrurile. El nu uită nici o persoană, nici un lucru, pe cei buni ca şi pe cei răi, pe cei religioşi ca şi pe cei laici, prădătorii, animalele feroce, păsările, arborii mari, ierburile sălbatice…

De asemenea, Pământul poartă toate fiinţele, neuitând nici una. Astfel Cerul şi Pământul protejează şi dau tuturor fiinţelor posibilitatea de a se dezvolta. Omul plin de compasiune trebuie să se inspire din aceasta şi să facă la fel cu orice persoană sau cu orice lucru.

Buddha spunea:

„A face un dar cu respect, unei persoane, valorează de mii de ori mai mult decât a face rugăciuni luni la rând, în timpul a sute de ani.”

Un proverb vietnamez spune că:

„…chiar dacă contruim nouă pagode, aceasta nu egalează actul de milostenie şi de ajutor către o persoană.” (Vietnam phong su)

Darul nu se referă numai la bunuri materiale ci şi la bunuri nemateriale precum iubirea, bucuria, entuziasmul, rugăciunile etc. Pe deasupra modul în care darul este făcut nu este mai puţin important. Într-adevăr cum spune şi un dicton vietnamez:

„Modul în care dai valorează mult mai mult decât ceea ce dai.”

Într-adevăr Iisus confirmă aceasta cu următoarele cuvinte:

„Deci, când faci milostenie, nu trâmbiţa înaintea ta, cum fac făţarnicii în sinagogi şi pe uliţe, ca să fie slăviţi de oameni; adevărat grăiesc vouă: şi-au luat plata lor.

Tu însă, când faci milostenie, să nu ştie stânga ta ce face dreapta ta,

Ca milostenia ta să fie într-ascuns şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti ţie." (Matei 6:2-4)

Aceste cuvinte ale lui Iisus, spuse discipolilor săi sus pe munte, constituie o adevărată comoară pentru întreaga umanitate.

Vorbind despre a dărui, fără a vorbi despre a primi, constituie o lipsă, căci ele sunt cele două faţete ale aceluiaşi fenomen. Altfel spus, a nu primi implică a nu dărui sau a dărui cu greu, căci a da şi a primi sunt ca cele două fluxuri încrucişate ale celor două sisteme sanguine, venos şi arterial, din corpul uman. Venele readuc către inimă sângele din corp, în timp ce arterele îl trimit de la inimă către întregul corp, pentru a hrăni celulele. Pulsaţiile inimii, ce permit primirea şi trimiterea sângelui în vene şi artere, sunt pulsaţii ale iubirii.

Aşa cum am menţionat mai sus, a te ruga este un corolar al iubirii, sau mai precis este iubirea manifestată în plenitudinea ei. Iubirea este o stare, în timp ce rugăciunea este manifestarea depăşirii acestei stări. Iubirea se manifestă între oameni sau între un om şi un lucru.

Rugăciunea este manifestarea unei relaţii între o unitatea spirituală şi un Tot, sau mai bine zis, este o unificare între un spirit individual şi o Entitate Superioară. Rugăciunea este starea cea mai înaltă a iubirii, căci iubirea are un obiectiv relativ, în timp ce rugăciunea este uniunea cu Supremul. Atunci când practicantul Şcolii de Energie Universală utilizează piramida pentru rugăciune, având ca scop reducerea sau anihilarea efectelor nefaste ale catastrofelor de origine naturală, cum ar fi cutremurele, inundaţiile…sau de origine umană, cum ar fi războaiele, accidentele, el utilizeză inima înţelepciunii (inima prâjna) pentru a intra în contact cu Supremul, mai puţin pentru a cunoaşte victimile sau pagubele cauzate de aceste

catastrofe. Pentru a face aceasta, practicantul păstrează linişte a şi meditează.

După spusele lui Iisus, acel ce se roagă este calm şi singur. După Buddha, meditaţia este o formă de rugăciune. Calmul, singurătatea şi meditaţia au aceeaşi natură fundamentală. Noi nu utilizăm limbajul decât atunci când noi căutăm să stabilim o relaţie cu alţii. Entitatea Superioară sau Supremul nu sunt alţii. Pentru aceasta, limbajul nu este necesar în rugăciune. Nu faceţi niciodată caz de rugăciunile voastre, pentru ca alţii să ştie că voi vă rugaţi. Aceasta este calitatea religiei. Nu faceţi din rugăciune o ceremonie publică. Este preferabil să fii singur şi liniştit, pentru a te ruga fără cuvinte. Limbajul nu este necesar decât în prezenţa altuia. Rugăciunea este iubire în linişte, este o cale spre Spiritualitatea Supremă. Rugăciunea nu este pentru tine însuţi, ci este pentru alţii.

A te ruga pentru tine însuţi este egoism. În prezenţa egoismului nu există întâlnire cu Spiritualitatea Supremă, căci egoismul nu este iubire. Egoismul nu va fi primit în lume, ci se va face exilat într-o lume îndepărtată, într-o insuliţă în mijlocul societăţii.

Iisus spunea:

„Iar când vă rugaţi, nu fiţi ca făţarnicii cărora le place, prin sinagogi şi prin colţurile uliţelor, stând în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: şi-au luat plata lor.

Tu însă, când te rogi, intră în cămara ta, închizând uşa, roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns, şi Tatăl tău, care vede în ascuns, îţi va răsplăti ţie.” (Matei 5:5-6)

De altfel, din punct de vedere spiritual, critica aparţine lumii dualităţii şi atentează la iubire, căci orice critică se bazează pe un anume număr de criterii ale lumii dualităţii: bine–rău, bun–prost, pozitiv–negativ, ignorant–inteligent, ruşine–glorie etc. Când noi ne bazăm pe aceste criterii pentru a judeca pe alţii, persoana judecată este atinsă în amorul propriu şi în onoarea sa. A judeca înseamnă a

ataca, a agresa, a intra în conflict, a nimici, a interoga, a cuceri pe alţii. Cum putem fi noi afectuoşi atunci când judecăm?

În ceea ce priveşte judecata, să privim Universul, natura şi omul, cu inima unui practicant al meditaţiei, să privim orice lucru, orice om, tot ceea ce există prin el însuşi, acceptând că fiecare lucru, fiecare om, are propria sa particularitate.

Altfel spus, punctul de vedere al celui ce practică meditaţia sau Yoga Spirituală este de a nu judeca şi de a nu critica. Răţoiul are picioare scurte, încercând să i le lungim îi vom provoca suferinţă. Bâtlanul are picioare lungi, a i le scurta îi va face rău. Noi nu putem transforma cactusul în floarea-soarelui şi dacă vrem să admirăm catusul, trebuie să aşteptăm până la miezul nopţii.

Aceasta înseamnă că „noi nu ne vom utiliza drept criteriu de referinţă pentru a face o judecată de valoare” în ceea ce priveşte o altă persoană sau un alt lucru, căci fiecare persoană, fiecare lucru ocupă propriul său loc în propria sa fiinţă.

În ceea ce priveşte relaţiile, Bătrânii au spus:

„...să ne-o reproşăm nouă înainte de a o reproşa altora!”

Deci, să ne facem nouă mai degrabă întâi reproşuri şi apoi să facem reproşuri altora. Aceasta înseamnă că în relaţiile noastre cotidiene, nici să nu reproşăm cuiva şi nici să nu judecăm pe nimeni, ci să lăsăm lumea aşa cum este ea.

Împrumut cuvintele lui Iisus pentru a concluziona asupra judecăţii. Iisus spunea:

„Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi.

Căci cu judecata cu care judecaţi, veţi fi judecat, şi cu măsura cu care măsuraţi, vi se va măsura.

De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău şi bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?”

(Matei 7:1-3)

În concluzie, dacă ne punem să judecăm dintr-un punct de vedere negativ pe un oricare altul, chiar din momentul în care noi ne gândim la aceasta, noi semănăm în inima noastră o sămânţă rea. Din contră, dacă apreciem dintr-un punct de vedere pozitiv pe un oarecare altul, noi semănăm în inima noastră o sămânţă bună, calmul. A critica defectele altora înseamnă a ne face un duşman. A lăuda calităţile altuia înseamnă a-ţi face un prieten.

Este ceea ce Confucius spunea:

„Înţeleptul este nobil. El apreciază faptele bune ale altuia şi rămâne discret în ceea ce priveşte faptele negative ale altuia.”

Capitolul 7
Să mergi direct în inima omului

Aşa cum am precizat deja, rezumăm vechile Scrieri Sacre pentru a extrage esenţialul şi din această parte esenţială noi privim în cea mai adâncă profunzime a inimii noastre, pentru a percepe adevărul şi a uita vechile Scrieri Sacre şi a realiza astfel Principiul. Toate limbajele şi toate Scrierile Sacre utilizate de către înţelepţi nu sunt decât mijloace. Trebuie să lăsăm de o parte mijloacele atunci când noi ne-am atins scopul, aşa cum bine zice Zhuang Zi:

„Mreaja serveşte la prinderea peştilor.

Când peştele a fost prins, uităm mreaja;

Capcana serveşte la capturarea iepurilor.

Când iepurele este prins, uităm capcana.

Cuvântul serveşte la exprimarea ideii, pentru a da sens.

Când ideea este înţeleasă, uitaţi cuvântul" (Nanhua Zhen jing, capitolul 26.13: Lucrurile exterioare/ Zhuang Zi) El continuă:

„Scrierile Sacre nu pot explica toate cuvintele, cuvintele nu pot explica toate sensurile."

Scrierile Sacre nu pot spune totul prin cuvinte. Cuvintele nu pot exprima complet sensul, astfel că atunci când noi citim Scrierile Sacre şi cărţile, trebuie să înţelegem dincolo de cuvinte, pentru a atinge sensul profund. Dacă nu vom face decât să recităm rugăciunile, noi doar vom murmura, fără a atinge Principiul. Să luăm următorul exemplu: Zhuang Zi visează că este un fluture:

„Adesea, eu, Zhuang Zi, visam că eram un fluture ce zbura de colo-colo şi mă simţeam fericit; nu ştiam că eu eram Zhuang Zi. Brusc mă sculam şi eram eu însumi adevăratul Zhuang Zi şi nu ştiam dacă eram Zhuang Zi visând că este un fluture sau un fluture visând că era

Zhuang Zi”(Nanhua Zhen jing, capitolul 2: Armonia Universală / Zhuang Zi)

Dacă noi ne vom baza numai pe cuvintele acestei povestiri, vom uita că aceasta nu este decât o parabolă a Tratatului Adevărat din ţinutul Nanhua (Nanhua Zhen jing).

Persoana care dă importanţă cuvintelor crede că Zhuang Zi visează că este un fluture şi uită că nu este decât o parabolă. Într-adevăr, de ce Zhuang Zi visează el că se transformă în fluture? Dacă Zhuang Zi visează, el are visuri, el nu este câtuşi de puţin Zhuang Zi.

Persoana care înţelege sensul, gândeşte că această fabulă a lui Zhuang Zi simbolizează ideea că viaţa este un vis şi că lumea nu este decât o iluzie. Aceasta nu este o lume obiectivă pentru oamenii de ştinţă, dar este o lume creată în spiritul omului. Este roata reîncarnării inimii, este samsâra (în pâli), este lumea care-l interesează pe Buddha.

Povestirea următoare arată că a fi sclav al cuvintelor Scrierilor Sfinte, determină o pierdere a creativităţii celui ce caută adevărul.

„Erau două mănăstiri, pe cele două pante ale unei coline, una se numea Cao Son (Muntele Înalt), cealaltă Thâm Hai (Marea Adâncă). În ciuda apropierii lor, ele erau separate una de cealaltă.

Într-o zi, bătrânul stareţ al mănăstirii Cao Son ceru unui novice să meargă să cumpere fructe şi flori de la un mic han şi recomandă să nu întrebe nimic dacă va întâlni un novice al mănăstirii Thâm Hai.

Ajuns la baza colinei, novicele mănăstirii Cao Son întâlni novicele mănăstirii Thâm Hai. Uitând recomandările stareţului, el îl întrebă:

–Unde mergi?

Celălalt răspunse:

–Eu merg acolo încotro mă duc picioarele mele.

Novicele de la Cao Son îi raportă stareţului conversaţia sa.

–Eu ştiam foarte bine că novicele de la Thâm Hai mergea la piaţă pentru a cumpăra legume, dar când l-am întrebat unde mergea, el mi-a răspuns că merge încotro îl duc picioarele! Răspunsul său m-a supărat cu adevărat.

Bătrânul stareţ îi răspunse:

–Totuşi eu ţi-am recomandat să nu întrebi nimic pe nimeni de la mănăstirea Thâm Hai! Mâine, dacă el îţi va răspunde la fel, atunci tu să-l întrebi: "Dacă picioarele tale sunt rupte, unde vei merge tu atunci?"

Novicele de la Cao Son, bucuros, îşi repeta fără încetare această întrebare, cu speranţa că a doua zi îl va întâlni încă o dată pe novicele de la cealaltă mănăstire şi îi va arăta el lui... Bineînţeles, a doua zi dimineaţă, coborî colina şi-l întâlni pe novicele celeilalte mănăstiri.

–Unde mergi?

–Acolo unde vântul mă îndreaptă.

Novicele de la Cao Son povesti aventura sa stareţului, iar acesta îi spuse că dacă ziua următoare îl va întâlni din nou pe micul şmecher, nu are decât să-l întrebe:"Dar dacă nu e vânt, unde vei mai merge atunci tu?"

Bucuros, novicele de la Cao Son memoră întrebarea aşteptând să i-o servească a doua zi novicelui de la Thâm Hai. Într-adevăr, a doua zi dimineaţă el îl întâlni din nou pe novicele de la Thâm Hai.

–Încotro mergi?

–Eu merg la piaţă, pentru a cumpăra legume.

Novicele de la Cao Son, complet surprins de răspuns, plecă capul şi rămase mut."

Astfel, persoana care este sclavul cuvintelor, vorbelor sau Scrierilor Sacre, ca şi novicele de la Cao Son, uită că acestea nu sunt decât mijloace pentru realizarea Principiului.

Capitolul 8
Să vezi adevărata ta natură, pentru a atinge adevărul

Aşa cum am menţionat mai înainte, a transcende vorbele sau Scrierile Sacre pentru a merge drept în inimă, semnifică a găsi adevărul. Într-adevăr, aceasta este spusă în Chândogya Upanişad:

„Tat Tvam Asi”

şi înseamnă:

„Voi sunteţi Acela. Âtman[23] este Brahman[24]“

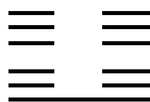
Principiul spiritual din fiecare din noi nu este diferit de cel al lui Dumnezeu, nici de la o persoană la alta. Adevărul este Unul şi el este în inimă. Adevărul nu este în afara noastră, ci în noi înşine.

Buddha o confirmă în aceşti termeni:

„Înainte de Tathagâta a existat un număr nelimitat de Buddha şi după Tathagâta va exista de asemenea un număr nelimitat.”

Toată lumea posedă starea de Buddha, adevărul este prezent în mod natural la toată lumea. În acest timp noi nu am putut vedea adevărul din cauza imersiunii cotidiene în fluviul samsâra, în lumea iluziilor. Mii de oameni mergând pe străzi sunt întotdeauna cufundaţi în visul continuu al tuturor zilelor, ca şi cum ar fi adormiţi noaptea. Câţi dintre oamenii care merg sunt conştienţi că ei merg? Sau pur şi simplu ei pun un picior în faţa celuilalt, dar spiritul divaghează în curentul ideilor, gândurilor, proiectelor îndepărtate, dorinţelor?

A te întoarce către inimă, către spirit, înseamnă a te trezi. A nu te trezi, aceasta înseamnă să nu revii către spiritul tău, să nu găseşti adevărul, pentru că noi suntem copleşiţi de fluviul iluziilor.
O veche fabulă a putut exprima această stare de spirit.
„Într-o zi, Întunericul se plângea lui Dumnezeu, spunându-i:
–Lumina mă vânează constant, în orice clip, în orice loc. Prezenţa Luminii mă împiedică să exist. Eu sunt continuu respins şi vânat de ea. Aceasta este o totală nedreptate. Eu nu am făcut nimic care ar putea face rău acestei Lumini.
–Este adevărat. Este o reclamaţie logică.–îi răspunse Dumnezeu.
A doua zi, Lumina este chemată pentru a fi interogată în ceea ce priveşte plângerea Întunericului. Lumina răspunse:
–Eu nu cunosc Întunericul. Nu am făcut nimic contra Întunericului. Această plângere nu se fondează pe nimic. Vă rog să mă lăsaţi să întâlnesc Întunericul pentru a ne confrunta. Vă rog să convocaţi Întunericul să vină aici.
Confruntarea fu amânată pentru o dată nedeterminată, căci Dumnezeu nu putu să interpeleze Întunericul spre a-i înmâna ordinul de a veni în faţa Luminii şi viceversa. Într-adevăr, Întunericul şi Lumina nu se pot găsi împreună în acelaşi timp."
Aprindeţi o lumină şi porniţi în pelerinaj pentru a vă reîntoarce către inima voastră, pentru a descoperi adevărul. A merge drept către inimă înseamnă a depăşi porţile rătăcirilor, aşa cum în faţa Luminii, Întunericul trebuie să dispară
Soren Kierkegaard, un filozof danez spunea:
„Adevărul este la subiect."
Altfel zis, adevărul este în inimă.
Este necesar să facem o diferenţă între fapt şi adevăr. Faptul este obiectivul ştiinţei. Adevărul este obiectivul religiei. Adevărul nu este niciodată o teorie sau un postulat, ci din contră, o experienţă. Noi putem explica cum să găsim adevărul, dar nu putem spune ce este adevărul.
„Yaoci"[25] al hexagramei 24, „Întoarcerea" în Yi jing vorbeşte despre principiul Întoarcerii către inimă.
Traseul 2: Întoarcerea către inimă, căci întoarcerea direct către inimă este pozitivă.
Traseul 3: Întoarcerea constantă către inimă, chiar dacă este dificilă, rămâne pozitivă.
Traseul 5: Întoarcerea mărinimoasă către inimă, nu este nimic de regretat.
Traseul 6: Dacă noi suntem în rătăciri şi dacă noi nu ne întoarcem către inimă, nenorocirile vor veni din exterior. Aici nenorocirile semnifică scufundarea într-un ocean de suferinţe.

Hexagrama 24: Întoarcerea

În acelaşi sens Iisus răspunde fariseilor:
„Împărăţia Cerurilor nu este aici, nu este acolo. Împărăţia Cerurilor este în voi."
Pentru Buddha, a merge drept către inimă şi a vedea propria ta natură pentru a atinge starea de Buddha, reprezintă a urma pas cu pas „nobila cale octuplă." Aceştia sunt cei opt paşi pe calea Principiului pentru a atinge adevărul, altfel spus, cei opt paşi pe calea Principiului Drept pentru a reveni către inimă. Calea cea dreaptă este unică, eroarea este multiplă. Calea cea dreaptă este întotdeauna prezentă în inimă. A te îndepărta de la ea, a te lăsa atras către exterior, semnifică distragerea, este eroarea.

Pentru aceasta, ca urmare a întrebărilor lui Mâlunkyâputta asupra Universului (Universul este limitat sau nelimitat?) şi asupra lumii (lumea este eternă sau nu?)...Buddha a refuzat să-i răspundă, spunându-i:

„–Imaginează-ţi! O! Mâlunkyâputta, o persoană este rănită de o săgeată otrăvită şi are nevoie urgentă de un medic pentru a-l îngriji. Dacă el spune: „Aşteptaţi, eu nu sunt de acord ca el să-mi extragă săgeata pentru a mă îngriji, înainte ca el să-mi spună cine a tras acesastă săgeată. Eu am nevoie să ştiu: de unde vine trăgătorul, din ce lemn a fost făcută săgeta şi cine a fabricat-o? Şi numai după ce voi avea toate aceste informaţii, voi consimţi să-mi fie îndepărtată săgeata din corp." Ce ai gândi tu despre acest rănit?
Mâlunkyâputta îi răspunse:
–Venerabile Maestre, acest om este într-adevăr o persoană cu adevărat nebună. Întrebările sale nu au nici o legătură cu îndepărtarea săgeţii şi îngrijirea rănii otrăvite şi în mod natural el va muri înainte ca întrebările sale sa-şi găsească un răspuns.
–O! Mâlunkyâputta, să ştii că este acelaşi lucru pentru Tathâgata, căci Tathâgata nu învaţă asupra Universului (cu sau fără limite), asupra acestei lumi (eterne, sau nu). Tathâgata va exista după moarte sau nu va exista după moarte, sau este el neexistent şi ca urmare neexistent şi după moarte?
Tathâgata nu face decât să ne explice cum să îndepărtăm săgeata otrăvită: adevărul asupra suferinţei, originea suferinţei, metoda de a înceta cu suferinţa şi Nobila Cale Octuplă[26]*."*

Iată Nobila Cale Octuplă:

- • Înţelegerea dreaptă (Sammâ-ditthi)
- • Gândirea dreaptă (Sammâ-sakappa)
- • Vorbele drepte (Sammâ-vâcâ)
- • Acţiunile drepte (Sammâ-kammanta)
- • Mijloacele de existenţă drepte (Sammâ-âjîva)
- • Efortul drept (Sammâ-vâââyâma)
- • Atenţia dreaptă (Sammâ-sati)
- • Concentrarea dreaptă (Sammâ-samâdhi)

Primele şapte etape de la „Înţelegerea” la „Atenţia dreaptă” conduc la a opta etapă „Concentrarea dreaptă” (samâdhi) şi sunt în uniune cu Spiritualitatea Supremă, Inima Adevărată, inima prâjna (inima înţelepciunii), inima lui Buddha, adevărul din inimă.
Nobila Cale Octuplă este astfel precizată de către Tuanci în hexagrama 24 „Întoarcerea”:
„...în a şaptea zi vine întoarcerea, este Calea Celestă!”
A te întoarce, este întoarcerea către inimă, este a merge drept către inimă, pentru a avea viziunea clară a adevăratei tale naturi.

Nobila Cale Octuplă, cum se spune în Vechiul Testament:
„...în a şaptea zi, Dumnezeu a terminat creaţia.”
Aceasta vrea să spună că numai după ce am parcurs primele şapte etape, noi putem în sfârşit să ne odihnim în a opta etapă, în Împărăţia lui Dumnezeu. După Iisus, Împărăţia lui Dumnezeu este în noi.
Aşadar, etapa a opta sau samâdhi, vine drept în inimă, cu viziunea clară a adevăratei tale naturi şi a Iluminării.
Pentru a concluziona, scopul Şcolii de Energie Universală este:

1. 1. Dezvoltarea iubirii necondiţionate în relaţiile cu umanitatea, societatea, naţiunea şi comunitatea în sânul căreia noi trăim.
2. 2. Aplicarea Energiei Universale pentru a salva oamenii, pentru a proteja viaţa în Iubire, Compasiune, Altruism, Milostenie şi Tandreţe.
3. 3. Practicarea meditaţiei spirituale pentru a merge direct către inimă, pentru a găsi adevărul, căci adevărul este în noi. Starea de Buddha este în inima noastră, Împărăţia lui Dumnezeu este în inima noastră.

Acestea sunt noţiunile esenţiale cu care am încheiat seminarul de nivel 6 al Şcolii noastre de Energie Universală, care s-a desfăşurat la Washington D.C. (USA) de la 25 septembrie la 5 octombrie 1999, ca răspuns la o întrebare a unui participant italian, ce a urmat cursul în Olanda, retransmis în paralel, prin video conferinţă.

S.H.Y.

YOGA SPIRITUALĂ şi UMANĂ

Compasiunea constituie principiul fundamental al Şcolii de Energie Universală–SHY. Această compasiune a practicantului Şcolii de Energie Universală provine din bunătatea lui Buda, din altruismul lui Lao Zi, din umanismul lui Confucius şi din iubirea de Dumnezeu şi de aproape, predată de Iisus Hristos.

Practicantul Energiei Universale foloseşte această compasiune mai întâi pentru a se ajuta pe

sine, apoi pentru a-şi ajuta apropiaţii, patria sa, comunitatea în sânul căreia trăieşte şi întreaga umanitate.

Dr. Luong Minh Dang, Ph.D., D. Sc.

NOTE

1. 1. Tuanci: prima parte a Yi jing, care face comentarii foarte succinte în ceea ce priveşte hexagramele.
2. 2. Conversaţii/Lun Zu, volumul 5, capitolul 5–sunt conversaţiile lui Confucius cu discipolii săi.
3. 3. Conform raportului Institutului Naţional de Sănătate American (NIH-National Health Institut), toate medicinile zise alternative sau neconvenţionale cuprind, printre altele, intervenţiile asupra legăturilor între spirit şi corp, aplicaţiile bio-electromagnetice, sistemele alternative de practici medicale, precum ar fi acupunctura, medicina ayurvedică, homeopatia şi naturopatia, punerea mâinilor şi manipulările, tratamente farmacologice şi biologice şi plantele naturale.
4. 4. Yi semnifică înlocuirea, transformarea, schimbarea.
5. 5. Bhagavad Gitâ constituie un capitol al marii epopei Mahâbhârata, ce descrie bătălia între două linii directe de eroi ai Indiei, Bhârata.
6. 6. Dualitatea: două principii de bază ale naturii, diferite şi opuse, cum ar fi binele şi răul, negrul şi albul, lumina şi întunericul, iubirea şi ura.
7. 7. Cuvântul „inimă” în carte (în vietnameză: tam, în chineză: sin, în sanscrită: citta) semnifică gând, spirit, conştiinţă, adică un nivel profund al fiinţei de unde apar sentimentele, emoţiile, imaginaţia creatoare şi gândirea nediscursivă.

8. 8. Tathâgata: „Acela care vine din Lumea sau Realitatea Finală”, unul din numeroasele epitete ale lui Buda. Acest termen este folosit de Buda în predicile sale când se referă la el însuşi.
9. 9. Conform cu Dafantianwang wen Fo Jue Y Jing (în chineză) sau Daibontenno-mombutsu-ketsugi-kyo (în japoneză) sau Dai Pham Thiẹn Vuong vân Phât quyẹt nghi kinh (în vietnameză).
10. 10. Unul din kôan-urile budismului zen este că fiecare trebuie să-şi gasească adevărata sa faţă, adevărata sa natură, dincolo de spaţiu şi timp.
11. 11. Expresie în vietnameză ce semnifică că duşmanul este atât de detestat încât i se doreşte moartea, pentru a nu mai trăi sub acelaşi cer cu el.
12. 12. „Hoŕnh Sňn nhât dái Van dai dung thân”
13. 13. Conform cu Manualul Budismului Zen de D.T. Suyzuki
14. 14. Acestă cunoaştere este transcendentală, intuitivă, metafizică, directă, transfenomenală şi transdiscursivă.
15. 15. Ecuaţia : $E=mc^2$ în care E=energia, m=masa şi c=viteza luminii în vid (300.000 km/s)
16. 16. Mahâvîra (599–527 î.H.), al 24-lea şi ultimul dintre tîrthankara (făcător de război, deschizător de drum), care a fondat jaďnismul (o religie din India).
17. 17. Xi Ci (Reflexii filozofice sau Marile Comentarii) este o serie de scrieri ale lui Confucius, ce fac parte din Yi jing.
18. 18. În vechime 1 zhang era egal cu 10 chi sau 3,2 metri; 1 chi era egal cu 10 cun sau 0,32 metri. Chi este unitatea de măsură pentru calcularea lungimii.
19. 19. Hůng Vuong–Regii Hůng au fost primii regi ai Vietnamului.
20. 20. Zhuang Zi o confirma explicit în aceşti termeni :

    „Cuvântul serveşte pentru a exprima ideea.

Când ideea este înţeleasă, uitaţi cuvântul.

Cum să facem pentru a găsi persoana care ştie să uite cuvântul ?

Pentru ca împreună, noi să vorbim despre principii?”

(Nanhua Zhen jing, capitolul 26.13: Lucrurile exterioare/Zhuang Zi)

21. 21. Jean Paul Sartre (1905-1980), filozof francez al existenţialismului.
22. 22. Rabindranath Tagore (1861-1941), Premiul Nobel pentru literatură în 1913.
23. 23. *Atman* este „Sinele-însuşi”, sinele veritabil şi nemuritor, adică Principiul Etern prezent în interiorul fiecărei fiinţe vii.
24. 24. *Brahman* este Fiinţa Absolută, Unică şi ce nu poate fi definită.
25. 25. „Yaoci” a fost descris de Zhougong pentru a da semnificaţii traseelor (sunt în total 384) celor 64 de hexagrame. Yaoci este a doua parte a Yi jing.
26. 26. Conform cu Cűlamâlunkya Sutta în Majjhima Nikâya (Sutta 63) tomul I, 426-432; ediţia Pâli Text Society.

CUPRINS